

DIREKTIVA 2013/30/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. junija 2013****o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V členu 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije so določeni cilji o ohranjanju, varstvu in izboljšanju kakovosti okolja ter skrbni rabi naravnih virov. S tem je uvedena obveznost, da je treba pri vseh ukrepih Unije zagotoviti visoko raven varstva, ki temelji na previdnostnem načelu in na načelih, da je treba delovati preventivno, da je treba okoljsko škodo prednostno odpravljati pri viru, ter da mora stroške plačati povzročitelj obremenitve.

(2) Cilj te direktive je čim bolj zmanjšati pogostost večjih nesreč, povezanih z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, in omejiti njihove posledice ter s tem izboljšati zaščito morskega okolja in obalnih gospodarstev pred onesnaženjem, določiti minimalne pogoje za varno raziskovanje in izkoriščanje nafte ter zemeljskega plina na morju, omejiti morebitne prekinitve domače proizvodnje energije v Uniji ter izboljšati mehanizme za ukrepanje ob nesrečah.

(3) Ta direktiva bi se morala uporabljati ne samo za bodoče naftne in plinske naprave ter dejavnosti na morju, temveč, pod pogoji prehodne ureditve, tudi za obstoječe naprave.

(4) Zelo verjetno je, da bodo imele večje nesreče, povezane z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, uničujoče in trajne posledice za morsko in obalno okolje, pa tudi precejšnje negativne učinke na obalna gospodarstva.

(5) Nesreče, povezane z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, zlasti nesreča v Mehiškem zalivu leta 2010, so povečale ozaveščenost javnosti o tveganjih, povezanih z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, in spodbudile pregled politik za zagotavljanje varnosti takih dejavnosti. Komisija je sprožila pregled naftnih in plinskih dejavnosti na morju in prvo stališče o njihovi varnosti objavila v sporočilu „Soočanje z izzivom varnosti pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju“ z dne 13. oktobra 2010. Evropski parlament je v zvezi s tem sprejel resoluciji 7. oktobra 2010 in 13. septembra 2011. Ministri držav članic za energijo so svoja stališča izrazili v sklepih Sveta z dne 3. decembra 2010.

(6) Tveganja, povezana z večjimi naftnimi in plinskimi nesrečami na morju, so precejšnja. Z zmanjšanjem tveganja onesnaženja morskih voda bi morala ta direktiva torej prispevati k zagotavljanju varstva morskega okolja, zlasti k temu, da se najpozneje do leta 2020 doseže ali ohrani dobro okoljsko stanje, kar je določeno kot cilj v Direktivi 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskem strategiji) ⁽³⁾.

(7) Direktiva 2008/56/ES, katere eden glavnih ciljev je obravnava skupnega vpliva vseh dejavnosti na morsko okolje, je okoljski steber integrirane pomorske politike. Ta politika je pomembna za naftne in plinske dejavnosti na morju, saj določa, da je treba interese posameznih gospodarskih sektorjev uskladiti s splošnim ciljem zagotavljanja celovitega razumevanja oceanov, morij in obalnih območij, da bi oblikovali usklajen pristop k obravnavi morij, v katerem bodo s pomočjo pomorskega prostorskega načrtovanja in znanja o morju upoštevani vsi gospodarski, okoljski in socialni vidiki.

⁽¹⁾ UL C 143, 22.5.2012, str. 125.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 164, 25.6.2008, str. 19.

- (8) Podjetja, ki se ukvarjajo s pridobivanjem nafte in plina na morju, so v številnih regijah Unije, v morskih vodah držav članic pa obstajajo možnosti za nadaljnji regionalni razvoj, saj tehnološki napredek omogoča vrtnanje v vse zahtevnejših okoljih. Proizvodnja nafte in zemeljskega plina na morju je pomemben del zanesljive oskrbe Unije z energijo.
- (9) V veljavnem neenotnem in razdrobljenem regulativnem okviru, ki ureja varnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Uniji, in praksi industrije glede zagotavljanja varnosti ni popolnoma ustreznega zagotovila, da so tveganja zaradi nesreč na morju po vsej Uniji minimalna in da bo v primeru nesreče v morskih vodah držav članic pravočasno uporabljen najučinkovitejši ukrep. Z veljavnimi ureditvami glede odgovornosti ni vedno mogoče jasno določiti, kdo je odgovoren, ali pa tisti, ki je odgovoren, morda ni sposoben oziroma ni zavezan plačati vseh stroškov sanacije škode, ki jo je povzročil. Vedno bi moralo biti še pred začetkom naftnih in plinskih dejavnosti na morju jasno, kdo so odgovorne osebe.
- (10) V skladu z Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov⁽¹⁾ se lahko naftne in plinske dejavnosti na morju v Uniji opravljajo po pridobitvi dovoljenja. Pri tem mora organ, pristojen za izdajo dovoljenj, upoštevati tehnična in finančna tveganja ter morebitno predhodno odgovornost prosilcev, ki zaprosijo za izdajo izključnih dovoljenj za raziskovanje in proizvodnjo. Zagotoviti je treba, da organ, pristojen za izdajo dovoljenj, pri preverjanju tehnične in finančne sposobnosti imetnika dovoljenja temeljito preveri tudi, ali je ta sposoben zagotavljati stalno varnost in učinkovitost dejavnosti v vseh predvidljivih okoliščinah. Države članice bi morale pri oceni finančne sposobnosti subjektov, ki zaprosijo za dovoljenje, v skladu z Direktivo 94/22/ES preveriti, ali so taki subjekti predložili ustrezne dokaze, da so bili ali bodo sprejeti ustrezni ukrepi za kritje odgovornosti v primeru večjih nesreč.
- (11) Pojasniti je treba, da so imetniki dovoljenj za opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju v skladu z Direktivo 94/22/ES tudi potencialni odgovorni „izvajalci“ v skladu z Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁽²⁾ in zato svoje odgovornosti ne bi smeli prenašati na tretje osebe, s katerimi sklenejo pogodbo.
- (12) Čeprav splošna dovoljenja v skladu z Direktivo 94/22/ES imetnikom dovoljenja zagotavljajo izključne pravice do raziskovanja ali proizvodnje nafte ali zemeljskega plina na določenem območju, za katero je bilo izdano dovoljenje, bi morale države članice izvajati stalni strokovni regulativni nadzor nad naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju na tem območju, s čimer zagotovijo, da obstaja učinkovita kontrola za preprečevanje večjih nesreč in omejitev njihovega vpliva na ljudi, okolje in zanesljivo oskrbo z energijo.
- (13) Naftne in plinske dejavnosti na morju bi morali opravljati samo izvajalci, ki jih imenujejo imetniki dovoljenj ali organi, pristojni za izdajo dovoljenj. Izvajalec je lahko tretja oseba ali imetnik dovoljenja ali eden od imetnikov dovoljenja, odvisno od komercialne ureditve ali nacionalnih upravnih zahtev. Izvajalec bi moral biti vedno subjekt z glavno odgovornostjo za varnost dejavnosti in bi moral biti ves čas sposoben ukrepati. Ta vloga se razlikuje glede na fazo, v kateri so dejavnosti, zajete v dovoljenju. Vloga izvajalca je torej izvajanje del na vrtini v fazi raziskovanja in izvajanje del na proizvodni napravi v fazi proizvodnje. Moralo bi biti mogoče, da sta izvajalec del na vrtini v fazi raziskovanja in izvajalec na proizvodni napravi na nekem območju, za katero je bilo izdano dovoljenje, en subjekt.
- (14) Izvajalci bi morali tveganje večje nesreče zmanjšati na najnižjo raven, ki je izvedljiva v praksi, tj. na raven, pri kateri bi bili stroški nadaljnjega zmanjšanja tveganja preveč nesorazmerni s prednostmi takega zmanjšanja. Praktično izvedljivost ukrepov za zmanjšanje tveganja bi bilo treba redno preverjati na podlagi novih spoznanj in tehnološkega razvoja. Pri ocenjevanju, ali bi bili čas, stroški in trud preveč nesorazmerni s prednostmi nadaljnega zmanjševanja tveganja, bi bilo treba upoštevati ravni tveganja iz najboljše prakse, ki ustrezajo izvajani dejavnosti.
- (15) Pomembno je, da se javnosti omogoči zgodnja in učinkovita udeležba pri odločanju, povezanem z dejavnostmi, ki bi lahko pomembno vplivale na okolje v Uniji. Ta politika je skladna z mednarodnimi obveznostmi Unije, kot je Konvencija ZN/ECE o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah⁽³⁾ (Aarhuška konvencija). Člen 6 Aarhuške konvencije določa udeležbo javnosti pri odločanju o posebnih dejavnostih, naštetih v Prilogi I k Aarhuški konvenciji, in dejavnostih, ki v tej prilogi niso naštet, vendar bi lahko pomembno vplivale na okolje. Člen 7 Aarhuške konvencije določa udeležbo javnosti pri načrtih in programih v zvezi z okoljem.

⁽¹⁾ UL L 164, 30.6.1994, str. 3.

⁽²⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

⁽³⁾ UL L 124, 17.5.2005, str. 4.

- (16) Pravni akti Unije določajo ustrezne zahteve glede priprave načrtov in projektov, zlasti v Direktivi 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje ⁽¹⁾, Direktivi 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem ⁽²⁾, Direktivi 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ⁽³⁾ in Direktivi 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi ⁽⁴⁾. Vendar veljavne zahteve Unije glede udeležbe javnosti ne veljajo za vse raziskovalne naftne in plinske dejavnosti na morju. To velja zlasti za odločanje, katerega cilj je začetek raziskovalnih dejavnosti z neproizvodne naprave ali pa bi bila to lahko njegova posledica. Toda takšne raziskovalne dejavnosti bi lahko v nekaterih okoliščinah pomembno vplivale na okolje in odločanje, zato bi morala biti zanje obvezna udeležba javnosti, kot to določa Aarhuška konvencija.
- (17) V Uniji že obstajajo primeri dobrih nacionalnih regulativnih praks v zvezi z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju. Vendar se te po Uniji ne uporabljajo dosledno, nobena od držav članic pa v svojo zakonodajo tudi še ni vključila vseh najboljših regulativnih praks, katerih namen je preprečevanje večjih nesreč ali omejevanje njihovih posledic za življenje in zdravje ljudi ter za okolje. Najboljše regulativne prakse so nujne za učinkovito zakonsko ureditev, ki zagotavlja najvišje standarde glede varnosti in varuje okolje in ki jo je med drugim mogoče zagotoviti z dodelitvijo sorodnih nalog pristojnemu organu, ki lahko uporablja vire enega ali več nacionalnih organov.
- (18) Direktiva Sveta 92/91/EGS z dne 3. novembra 1992 o minimalnih zahtevah za izboljšanje varnosti in zdravja pri delu za delavce v dejavnostih pridobivanja rudnin z vrtanjem (enajsta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) ⁽⁵⁾ določa, da se je treba o zadevah v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu posvetovati z delavci in/ali njihovimi zastopniki ter jim omogočiti, da se udeležijo razprav o vseh vprašanjih v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu. Poleg tega morajo države članice v skladu z najboljšo prakso v Uniji formalno vzpostaviti tristranske posvetovalne mehanizme, ki vključujejo pristojni organ, izvajalce na neproizvodnih napravah in lastnike takšnih naprav ter predstavnike delavcev. Primer takšnega formalnega posvetovanja je konvencija Mednarodne organizacije dela o tristranskih posvetovanjih (mednarodni delovni standardi) iz leta 1976 (št. 144).
- (19) Države članice bi morale zagotoviti, da ima pristojni organ zakonska pooblastila in zadostne vire za sprejemanje učinkovitih, sorazmernih in preglednih izvršilnih ukrepov, po potrebi tudi prekinitev dejavnosti, če izvajalci in lastniki ne zagotavljajo zadostne ravni varnosti in varstva okolja.
- (20) Zagotoviti bi bilo treba neodvisnost in nepristranskost pristojnega organa. V zvezi s tem izkušnje, pridobljene ob večjih nesrečah, jasno kažejo, da je mogoče z ureditvijo upravnih pristojnosti v državi članici preprečiti navzkrižja interesov, če so regulativne funkcije in z njimi povezane odločitve v zvezi z varnostjo na morju in okoljem ločene od regulativnih funkcij, povezanih z gospodarskim razvojem naravnih virov na morju, vključno z izdajo dovoljenj in upravljanjem prihodkov. Taka navzkrižja interesov se lahko najboljše preprečijo s popolno ločitvijo pristojnega organa od funkcij, povezanih z gospodarskim razvojem naravnih virov na morju.
- (21) Toda popolna ločitev pristojnega organa od gospodarskega razvoja naravnih virov na morju je lahko nesorazmerna, kadar je obseg naftnih in plinskih dejavnosti v državi članici majhen. V takem primeru se od držav članic pričakuje, da bodo zagotovile najboljšo nadomestno ureditev, da bi zagotovile neodvisnost in nepristranskost pristojnega organa.
- (22) Potrebna je posebna zakonodaja, da se sooči z nevarnostjo večjih nesreč, povezanih z naftno in plinsko industrijo na morju, zlasti glede varnosti procesa, varnega zadrževanja ogljikovodikov, strukturne neoporečnosti, preprečevanja požara in eksplozij, evakuacije, umika in reševanja ter omejevanja vplivov na okolje po večjih nesrečah.
- (23) Ta direktiva bi se morala uporabljati brez poseganja v zahteve iz drugih pravnih aktov Unije, zlasti s področja varnosti in zdravja delavcev pri delu, še posebej Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽⁶⁾ ter Direktive 92/91/EGS.

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

⁽²⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁽³⁾ UL L 26, 28.1.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 197, 24.7.2012, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 348, 28.11.1992, str. 9.

⁽⁶⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

- (24) Ureditev na morju mora veljati tako za dejavnosti, ki se opravljajo na fiksnih napravah, kot za dejavnosti ki se opravljajo na mobilnih napravah, ter za celotno trajanje dejavnosti raziskovanja in proizvodnje, od zasnove do razgradnje in trajne opustitve dejavnosti.
- (25) Najboljše prakse, ki se trenutno uporabljajo na področju preprečevanja večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju, temeljijo na ciljno usmerjenem pristopu in doseganju zelenih rezultatov s temeljito oceno tveganja in zanesljivimi sistemi za upravljanje.
- (26) V skladu z najboljšimi praksami v Uniji se izvajalce in lastnike naprav spodbuja, da vzpostavijo učinkovite politike podjetja glede varnosti in okolja, ter jih uveljavijo v okvirih celovitega sistema za upravljanje varnosti in okolja ter ustreznega načrta za ukrepanje ob nesrečah. Da bi sprejeli ustrezno ureditev za preprečevanje večjih nesreč, bi morali izvajalci in lastniki naprav izčrpno in sistematično opredeliti vse možne scenarije večjih nesreč za vse nevarne dejavnosti, ki se lahko opravljajo na teh napravah, vključno z vplivi večjih nesreč na okolje. Te najboljše prakse zahtevajo tudi ocenjevanje verjetnosti in posledic in s tem tveganja za večje nesreče, pa tudi ukrepe, ki so potrebni za njihovo preprečevanje in ukrepe za ukrepanje ob nesrečah, če do nesreče vseeno pride. Ocena tveganja in ureditev za preprečevanje večjih nesreč bi morali biti jasno opisani in zbrani v poročilu o nevarnosti večjih nesreč. Poročilo o večjih nesrečah bi moralo dopolnjevati dokument o varnosti in zdravju pri delu iz Direktive 92/91/EGS. Pri ustreznih fazah priprave poročila o nevarnosti večjih nesreč bi se bilo treba posvetovati z delavci. Pristojni organ bi moral poročilo o nevarnosti večjih nesreč temeljito oceniti in sprejeti.
- (27) Da se ohrani učinkovitost nadzora nevarnosti večjih nesreč v morskih vodah držav članic, bi bilo treba pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč in ga, če je potrebno, spremeniti glede vseh pomembnih vidikov življenjskega cikla proizvodne naprave, vključno z zasnovo, delovanjem, dejavnostmi v povezavi z drugimi napravami, premestitvijo takšne naprave znotraj morskih voda zadevne države članice, večjimi spremembami in dokončno opustitvijo. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč bi bilo treba pripraviti tudi za neproizvodne naprave in ga po potrebi spremeniti, da se upoštevajo pomembne spremembe na napravi. Dejavnosti se ne bi smele opravljati na nobeni napravi v morskih vodah držav članic, razen če je pristojni organ sprejel poročilo o nevarnosti večjih nesreč, ki ga je predložil izvajalec ali lastnik. Če pristojni organ sprejme poročilo o nevarnosti večjih nesreč, to ne bi smelo pomeniti, da se odgovornost za nadzor nevarnosti večjih nesreč z izvajalca ali lastnika prenese na pristojni organ.
- (28) Pri delih na vrtini bi se morala uporabljati samo naprava, ki lahko tehnično nadzoruje vse predvidljive nevarnosti na kraju vrtine in za katero je bilo sprejeto poročilo o nevarnosti večjih nesreč.
- (29) Izvajalec bi moral poleg tega, da uporablja ustrezno napravo, pripraviti tudi podrobne načrte o zasnovi in delovanju, ki veljajo za posebne okoliščine in nevarnosti posameznih del na vrtini. V skladu z najboljšimi praksami v Uniji, bi moral izvajalec zagotoviti, da zasnovo vrtine pregleda neodvisen strokovnjak. Izvajalec bi moral pristojne organe pravočasno obvestiti o načrtih del na vrtini, tako da lahko pristojni organ v zvezi z načrtovanimi deli na vrtini sprejme vse potrebne ukrepe. V zvezi s tem lahko države članice določijo strožje nacionalne zahteve pred začetkom del na vrtini.
- (30) Da bi zagotovili varno zasnovo in neprekinjeno varnost pri opravljanju dejavnosti, mora industrija upoštevati najboljše razpoložljive prakse, določene z veljavnimi standardi in smernicami. Take standardi in smernice, bi morali biti na osnovi novega znanja in dognanj posodobljeni, da se zagotovi nenehna izboljšava. Izvajalci, lastniki in pristojni organi bi morali sodelovati, da se določijo prednostne naloge za pripravo novih ali izboljšanih standardov in smernic na podlagi izkušenj, pridobljenih pri nesreči na ploščadi Deepwater Horizon in drugih večjih nesrečah. Ob upoštevanju vzpostavljenih prednosti, bi morali nemudoma naročiti pripravo novih in izboljšanih standardov in smernic.
- (31) Zaradi kompleksnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju je za izvajanje najboljših praks s strani izvajalcev in lastnikov potreben sistem za neodvisno preverjanje varnostnih in okoljskih kritičnih elementov v celotnem življenjskem ciklu naprave, vključno s fazo zasnove v primeru proizvodnih naprav.
- (32) Ko so mobilne vrtalne enote na morju, ki se obravnavajo kot ladje, v tranzitu, za njih veljajo mednarodne pomorske konvencije, zlasti konvenciji SOLAS in MARPOL ali enakovredni standardi veljavne različice Kodeksa za izdelovanje in opremljanje mobilnih vrtalnih enot na morju (kodeks MODU). Za take mobilne vrtalne enote, ki so v tranzitu na morju, velja tudi pravo Unije glede pomorske inšpekcije in skladnosti z zahtevami države zastave. Ta direktiva ureja take enote, če so zasidrane na odrtem morju zaradi vrtanja, proizvodnje ali drugih dejavnosti, povezanih z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju.

- (33) Poročilo o nevarnosti večjih nesreč bi moralo med drugim upoštevati tveganja za okolje, vključno z vplivom podnebnih razmer in podnebnih sprememb na dolgoročno odpornost naprav. Ker imajo lahko naftne in plinske dejavnosti na morju ene države članice večje škodljive vplive na okolje tudi v drugih državah članicah, je treba v skladu s Konvencijo ZN/ECE o presoji čezmejnih vplivov na okolje, podpisano v Espooju (Finska) 25. februarja 1991, sprejeti posebne določbe in jih uporabljati. Države članice z morjem, v katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, bi morale imenovati kontaktne točke, da bi olajšale učinkovito sodelovanje v zvezi s tem.
- (34) Izvajalci bi morali nemudoma obvestiti države članice, da se je zgodila ali da bi se lahko zgodila večja nesreča, da bi države članice lahko ustrezno ukrepale. Zato bi morali izvajalci v obvestilo vključiti ustrezne in zadostne podatke o kraju, obsegu in vrsti dejanske ali neposredne večje nesreče, njihove ukrepe in najslabši možni scenarij, vključno z možnostjo čezmejnega vpliva.
- (35) Da se zagotovi učinkovito ukrepanje ob nesrečah, bi morali izvajalci pripraviti notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah ki so specifični za posamezne lokacije in temeljijo na tveganjih in nevarnostih, opredeljenih v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, jih predložiti pristojnemu organu in imeti na voljo ustrezna sredstva za takojšnje izvršitev teh načrtov, ko je to potrebno. V primeru mobilnih vrtalnih enot na morju, morajo izvajalci zagotoviti, da se notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah lastnika za naprave spremenijo kot je to potrebno, da so uporabni za specifično lokacijo in za nevarnost delovanja vrtine. Take spremembe bi bilo treba vključiti v obvestilo o delih na vrtini. Ali so sredstva za ukrepanje ob nesrečah ustrezna, bi bilo treba oceniti glede na to, v kolikšni meri jih je mogoče uporabiti na kraju nesreče. Izvajalci bi morali zagotoviti pripravljenost in učinkovitost sredstev za ukrepanje ob nesrečah ter jih redno preskušati. Kadar je upravičeno, lahko ureditev za ukrepanje ob nesrečah predvideva hiter prevoz opreme za ukrepanje, kot so kupole, in drugih sredstev, na oddaljene lokacije.
- (36) V skladu z najboljšo svetovno prakso morajo imetniki dovoljenj, izvajalci in lastniki prevzeti glavno odgovornost za nadzor tveganj, ki nastanejo zaradi njihovih dejavnosti, vključno z dejavnostmi, ki jih v njihovem imenu izvajajo pogodbeni izvajalci, in torej v okviru politike podjetja za preprečevanje večjih nesreč vzpostaviti mehanizme in najvišjo raven odgovornosti podjetja za dosledno izvajanje te politike v celotni organizaciji v Uniji in izven Unije.
- (37) Od odgovornih izvajalcev in lastnikov bi se moralo pričakovati, da svoje dejavnosti po vsem svetu opravljajo v skladu z najboljšo prakso in standardi. Dosledna uporaba takšnih najboljših praks in standardov bi morala postati v Uniji obvezna in za izvajalce in lastnike, registrirane na ozemlju države članice, pa bi bilo zaželeno, da izvajajo politiko podjetja za preprečevanje večjih nesreč, ko delujejo zunaj morskih voda držav članic, kolikor jim to dovoljuje veljavni nacionalni zakonodajni okvir.
- (38) Ob priznavanju, da je lahko nemogoče izvajati politiko podjetja za preprečevanje večjih nesreč zunaj Unije, bi morale države članice zagotoviti, da izvajalci in lastniki svoje naftne in plinske dejavnosti zunaj Unije vključijo v dokumente o politiki podjetja za preprečevanje večjih nesreč.
- (39) Informacije o večjih nesrečah pri dejavnostih na morju zunaj Unije lahko pomagajo osvetliti njihove potencialne vzroke, spodbujati učenje z uporabo najpomembnejših izkušenj in še naprej razvijati regulativni okvir. Zato bi morale vse države članice, tiste brez izhoda na morje in tiste z morjem, v katerih ne potekajo naftne ali plinske dejavnosti na morju ali dejavnosti izdajanja dovoljenj, zahtevati poročila o večjih nesrečah, ki se zgodijo zunaj Unije in ki zadevajo podjetja, registrirana na njihovem ozemlju, in te informacije izmenjati na ravni Unije. Zahteva za poročanje ne bi smela posegati v ukrepanje ob nesreči ali v sodni postopek v zvezi z nesrečo. Namesto tega bi moral biti poudarek na tem, kako lahko nesreča prispeva k nadaljnjemu izboljšanju varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Uniji.
- (40) Države članice bi morale od izvajalcev in lastnikov pričakovati, da v skladu z najboljšo prakso vzpostavijo učinkovito sodelovanje s pristojnim organom, da podpirajo najboljšo prakso pristojnega organa in proaktivno zagotavljajo najvišjo raven varnosti, vključno s prekinitvijo dejavnosti, če je to potrebno, brez potrebe po posredovanju pristojnega organa.
- (41) Da ne bi spregledali ali zanemarili nobenih pomembnih pomislekov glede varnosti, je pomembno oblikovati in spodbujati ustrezne načine za zaupno poročanje o teh pomislekih in zaščito prijaviteljev nepravilnosti. Ker države članice nimajo možnosti izvajati pravil zunaj Unije, bi morali ti načini omogočiti poročanje o pomislekih oseb, ki opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju zunaj Unije.
- (42) Izmenjava primerljivih podatkov med državami članicami je težavna in nezanesljiva, ker za podatkovno poročanje ni enotne oblike, ki bi jo uporabljale vse države članice. Enotna oblika za sporočanje podatkov državam članicam, ki bi jo uporabljali izvajalci in lastniki, bi zagotovila

preglednost varnostne in okoljske uspešnosti izvajalcev in lastnikov ter javni dostop do ustreznih informacij o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju, primerljivih v vsej Uniji, pomagala pa bi tudi pri širjenju izkušenj, pridobljenih v večjih in skorajšnjih nesrečah.

(43) Da se zagotovijo enotni pogoji za izmenjavo informacij in spodbujanje preglednosti uspešnosti naftnega in plinskega sektorja na morju, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila glede oblike in vrste informacij, ki se bodo izmenjale in javno objavile. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

(44) Ustrezni izvedbeni akti bi se morali sprejemati po svetovalnem postopku, saj gre za akte, ki so večinoma izključno praktične narave. Zato uporaba postopka pregleda ne bi bila upravičena.

(45) Da se okrepi zaupanje javnosti v zakonitost in neoporečnost naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Uniji, bi morale države članice za Komisijo pripraviti redna poročila o dejavnosti in incidentih. Komisija bi morala redno objavljati poročila o obsegu dejavnosti Unije ter trendih glede varnostne in okoljske uspešnosti naftnega in plinskega sektorja na morju. Države članice bi morale o večjih nesrečah nemudoma obvestiti Komisijo in vse druge države članice, katerih ozemlje ali vode so prizadete, kakor tudi zadevno javnost.

(46) Sodeč po izkušnjah, je treba zagotoviti tajnost občutljivih podatkov, da se spodbudi odprt dialog med pristojnim organom ter izvajalcem in lastnikom. Dialog med izvajalci in lastniki in vsemi državami članicami bi moral zato temeljiti na ustreznih veljavnih mednarodnih pravnih instrumentih in pravu Unije o dostopu do ustreznih informacij o okolju, pri čemer je treba upoštevati morebitne prevladujoče zahteve glede varnosti in varstva okolja.

(47) Koristi sodelovanja med organi, ki urejajo dejavnosti na morju, jasno ponazarjajo dejavnosti Foruma organov, pristojnih za dejavnosti v Severnem morju, in Mednarodnega foruma regulativnih organov. Podobno sodelovanje po vsej Uniji je bilo vzpostavljeno s strokovno skupino, skupino organov Evropske unije, pristojnih za naftne in

plinske dejavnosti na morju ⁽²⁾, katere naloga je spodbujati učinkovito sodelovanje med nacionalnimi predstavniki in Komisijo, vključno z razširjanjem najboljše prakse in operativnih obveščevalnih podatkov, določitvijo prednostnih nalog za pripravo strožjih standardov in za svetovanje Komisiji glede regulativne reforme.

(48) Ukrepanje ob nesrečah in načrtovanje izrednih ukrepov v primeru večjih nesreč bi moralo biti še učinkovitejše, če bo med samimi državami članicami ter med njimi in naftno in plinsko industrijo vzpostavljeno sistematično in načrtno sodelovanje in če bo zagotovljena izmenjava združljivih zmogljivosti za ukrepanje ob nesrečah, vključno s strokovnim znanjem. V okviru teh ukrepov ob nesrečah in načrtovanja bi bilo treba, kadar je ustrezno, izkoristiti tudi obstoječa sredstva in pomoč, ki so na voljo znotraj Unije, zlasti prek Evropske agencije za pomorsko varnost (v nadaljnjem besedilu: agencija), ustanovljene z Uredbo (ES) št. 1406/2002 ⁽³⁾ in mehanizma Unije za civilno zaščito, vzpostavljenega z Odločbo Sveta 2007/779/ES, Euratom ⁽⁴⁾. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da zaprosijo tudi za dodatno pomoč agencije prek mehanizma Unije na področju civilne zaščite.

(49) Skladno z Uredbo (ES) št. 1406/2002 je bila agencija ustanovljena z namenom zagotovitve visoke, enotne in učinkovite stopnje varnosti v pomorskem prometu in preprečevanja onesnaževanja z ladjami znotraj Unije, pa tudi zagotavljanja ukrepov v primeru onesnaženja morja, ki ga povzročijo naftne in plinske naprave.

(50) Pri izvajanju obveznosti iz te direktive bi bilo treba upoštevati dejstvo, da so morske vode, v katerih države članice izvajajo suverenost ali suverene pravice in imajo sodno pristojnost, sestavni del štirih morskih regij iz člena 4(1) Direktive 2008/56/ES, namreč Baltskega morja, Severovzhodnega Atlantskega oceana, Sredozemskega morja in Črnega morja. Zato bi morala biti prednostna naloga Unije boljše usklajevanje s tretjimi državami, ki izvajajo suverenost ali suverene pravice in imajo sodno pristojnost nad morskimi vodami v teh morskih regijah. Ustrezen okvir sodelovanja predstavljajo konvencije o regionalnih morjih, kot so opredeljene v točki 10 člena 3 Direktive 2008/56/ES.

(51) V zvezi s Sredozemskim morjem se v povezavi s to direktivo sprejemajo potrebni ukrepi za pristop Unije k

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽²⁾ Sklep Komisije z dne 19. januarja 2012 o ustanovitvi skupine organov Evropske unije, pristojnih za naftne in plinske dejavnosti na morju (UL C 18, 21.1.2012, str. 8).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 314, 1.12.2007, str. 9.

Protokolu o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem zaradi raziskovanja in izkoriščanja epikontinentalnega pasu, morskega dna in njegovega podmorja ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: protokol o dejavnostih na morju) in Konvenciji za varstvo morskega okolja in obalnega območja Sredozemlja (v nadaljnjem besedilu: Barcelonska konvencija), ki je bila sklenjena s Sklepom Sveta 77/585/EGS ⁽²⁾.

- (52) Vode Arktike so sosednje morsko okolje s posebnim pomenom za Unijo in imajo pomembno vlogo pri blažitvi posledic podnebnih sprememb. Resni okoljski problematiki voda Arktike je treba nameniti posebno pozornost, da se zagotovi varstvo okolja na Arktiki pri vseh naftnih in plinskih dejavnostih na morju, vključno z raziskovanjem, pri tem pa je treba upoštevati tveganje večjih nesreč in potrebo po učinkovitem ukrepanju. Države članice, ki so članice Arktičnega sveta, naj se dejavno zavzemajo za najvišje standarde glede varstva okolja v tem ranljivem in edinstvenem ekosistemu, na primer s sprejetjem mednarodnih instrumentov o preprečevanju onesnaževanja morja Arktike z nafto, pripravljenosti in odzivanju nanj, ter z nadgradnjo dela projektne skupine, ki jo je ustanovil Arktični svet, in veljavnih smernic Arktičnega sveta glede pridobivanja nafte in plina na morju.
- (53) Nacionalni zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah bi morali temeljiti na oceni tveganja, upoštevajoč poročila o nevarnosti večjih nesreč za naprave, ki se nahajajo v zadevnih morskih vodah. Države članice bi morale upoštevati najnoveše smernice za ocenjevanje in kartiranje tveganj na področju obvladovanja nesreč, ki jih pripravi Komisija.
- (54) Za učinkovito ukrepanje ob nesrečah sta potrebna takojšnje ukrepanje izvajalca in lastnika ter tesno sodelovanje z organizacijami držav članic za ukrepanje ob nesrečah, ki med nadaljnjim razvojem dogodkov usklajujejo zagotavljanje dodatnih sredstev za takšno ukrepanje ob nesrečah. Tako ukrepanje ob nesrečah bi moralo vključevati tudi temeljito preiskavo nesreče, ki bi se morala začeti nemudoma, da se zagotovi minimalna izguba ustreznih informacij in dokazov. Države članice bi morale po nesreči sprejeti ustrezne sklepe in izvesti vse potrebne ukrepe.
- (55) Ključno je, da so vse ustrezne informacije, vključno s tehničnimi podatki in parametri, na voljo za kasnejše preiskave. Države članice bi morale zagotoviti, da se med opravljanjem naftnih in plinskih dejavnosti na morju zbirajo ustrezni podatki ter da se v primeru večje nesreče ti podatki zaščitijo in zbiranje podatkov ustrezno okrepi. V zvezi s tem bi morale države članice spodbujati uporabo primernih tehničnih zmogljivosti, da bi se izboljšala zanesljivost in beleženje zadevnih podatkov ter preprečila morebitna manipulacija teh podatkov.
- (56) Da se zagotovi učinkovito izvajanje zahtev iz te direktive, bi bilo treba določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve.
- (57) Da se z vključitvijo dodatnih informacij, ki lahko zaradi tehničnega napredka postanejo potrebne, prilagodijo določene priloge, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem zahtev iz nekaterih prilog k tej direktivi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (58) Opredelitev škode na vodah iz Direktive 2004/35/ES bi bilo treba spremeniti, da se zagotovi, da se bo odgovornost imetnikov dovoljenj iz navedene direktive uporabljala za morske vode držav članic, kot so opredeljene v Direktivi 2008/56/ES.
- (59) Veliko določb te direktive ne zadeva držav članic brez izhoda na morje, in sicer Avstrije, Češke, Madžarske, Luksemburga in Slovaške. Vseeno pa je zaželeno, da se te države članice v dvostranskih odnosih s tretjimi državami in ustreznimi mednarodnimi organizacijami zavzemajo za načela in visoke standarde glede varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju, ki veljajo v pravu Unije.
- (60) Naftne in plinske dejavnosti na morju niso dovoljene v vseh državah članicah z morjem v njihovi jurisdikciji. Te države članice ne izdajajo dovoljenj in nimajo ukrepov za preprečevanje večjih nesreč zaradi takih dejavnosti. Zato bi bilo nesorazmerno in nepotrebno, če bi morale te države članice v svoj pravni red prenesti in izvajati vse določbe te direktive. Vendar pa bi lahko nesreče zaradi naftnih in plinskih dejavnosti na morju prizadele njihove obale. Zato bi morale biti te države članice med drugim pripravljene ukrepati in preiskovati večje nesreče ter bi morale prek svojih kontaktnih točk sodelovati z drugimi zadevnimi državami članicami in ustreznimi tretjimi državami.

⁽¹⁾ Sklep Sveta z dne 17. decembra 2012 o pristopu Evropske unije k Protokolu o varstvu Sredozemskega morja pred onesnaževanjem zaradi raziskovanja in izkoriščanja epikontinentalnega pasu, morskega dna in njegovega podmorja (UL L 4, 9.1.2013, str. 13).

⁽²⁾ UL L 240, 19.9.1977, str. 1.

(61) Države članice brez izhoda na morje zaradi svoje zemljepisne lege ne izdajajo dovoljenj, ne sodelujejo pri preprečevanju večjih nesreč zaradi naftnih in plinskih dejavnosti na morju, niti ni verjetno, da bi čutile posledice takšnih nesreč v morskih vodah drugih držav članic. Zato jim ne bi bilo treba prenesti večine določb te direktive. Če pa je podjetje, ki samo ali prek podružnic opravlja naftne in plinske dejavnosti zunaj Unije, registrirano v državi članici brez izhoda na morje, bi morala ta država članica od zadevnega podjetja zahtevati poročilo o nesrečah, ki izhajajo iz teh dejavnosti in ki se lahko izmenja na ravni Unije, da bi vse zainteresirane strani v Uniji koristile izkušnje, pridobljene pri takih nesrečah.

(62) Poleg ukrepov, ki jih uvaja ta direktiva, bi morala Komisija preučiti druge primerne možnosti za izboljšavo preprečevanja večjih nesreč ter omejitve njihovih posledic.

(63) Izvajalci bi morali zagotoviti, da imajo dostop do zadostnih materialnih, kadrovskih in finančnih sredstev, da se preprečijo večje nesreče in omejijo posledice takšnih nesreč. Ker pa obstoječi instrumenti finančnega jamstva, vključno z ureditvami o razpršitvi tveganja, ne morejo pokriti vseh možnih posledic večjih nesreč, bi morala Komisija izvesti nadaljnje analize in raziskave ustreznih ukrepov, s katerimi bi zagotovila ustrezen trden sistem odgovornosti za škodo, povezano z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, ter zahtev glede finančne sposobnosti, vključno z razpoložljivostjo ustreznih instrumentov finančnega jamstva ali drugih ureditev. To lahko vključuje preučitev izvedljivosti vzajemnih odškodninskih shem. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o svojih ugotovitvah, katerega bi po potrebi, spremljali predlogi.

(64) Na ravni Unije je pomembno, da se tehnični standardi dopolnijo z ustreznim pravnim okvirom za varnost proizvodov, in da ti standardi veljajo za vse naprave na morju v morskih vodah držav članic in ne samo za nemobilne proizvodne naprave. Komisija bi morala zato poskrbeti za nadaljnjo analizo takšnih varnostnih standardov za proizvode, ki se uporabljajo za naftne in plinske dejavnosti na morju.

(65) Ker cilja te direktive, in sicer ustanovitve minimalnih zahtev za preprečevanje večjih nesreč zaradi naftnih in plinskih dejavnosti na morju in omejitve posledic takšnih nesreč, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinka predlaganega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA TO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalne zahteve za preprečevanje večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju in omejitve posledic takih nesreč.

2. Ta direktiva ne posega v pravo Unije o varnosti in zdravju delavcev pri delu, zlasti direktivi 89/391/EGS in 92/91/EGS.

3. Ta direktiva ne posega v direktive 94/22/ES, 2001/42/ES, 2003/4/ES ⁽¹⁾, 2003/35/ES, 2010/75/EU ⁽²⁾ in 2011/92/EU.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

1. „večja nesreča“ v povezavi z napravo ali povezano infrastrukturo pomeni:

(a) incident, ki vključuje eksplozijo, požar, izgubo nadzora nad vrtino ali uhajanje nafte, plina ali nevarnih snovi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;

(b) incident, ki povzroči hudo škodo na napravi ali povezani infrastrukturi, pri čemer pride ali bi zelo verjetno lahko prišlo do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb;

(c) vsak drug incident, ki vodi do smrtnih žrtev ali hudih telesnih poškodb petih ali več oseb, ki so na napravi na morju, ki je vir nevarnosti, ali ki opravljajo naftno in plinsko dejavnost na morju v zvezi z napravo ali povezano infrastrukturo, ali

⁽¹⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽²⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

(d) vsako drugo večjo okoljsko nesrečo, ki je posledica incidentov iz točk (a), (b) in (c).

Za določitev ali nek incident predstavlja večjo nesrečo v skladu s točkami (a), (b) ali (d) se naprava na kateri navadno ni stalne posadke, smatra kot da ima stalno posadko;

2. „na morju“ pomeni v teritorialnih vodah, izključni ekonomski coni ali epikontinentalnem pasu države članice v smislu Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu;

3. „naftne in plinske dejavnosti na morju“ pomenijo vse dejavnosti, povezane z napravo ali povezano infrastrukturo, vključno z njeno zasnovo, načrtovanjem, izgradnjo, delovanjem in razgradnjo, povezano z raziskovanjem in proizvodnjo nafte ali plina, kar pa ne vključuje prenosa nafte in plina z ene obale na drugo;

4. „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti dogodka in njegovih posledic;

5. „izvajalec“ pomeni subjekt, ki ga imenuje imetnik dovoljenja ali organ, pristojen za izdajo dovoljenja, da bi opravljal naftne in plinske dejavnosti na morju, vključno z načrtovanjem in izvajanjem del na vrtini ter vodenjem in nadzorom glavnih funkcij proizvodne naprave;

6. „ustrezen“ pomeni pravilen ali popolnoma ustrezen, tudi ob upoštevanju sorazmernega truda in stroškov, za določeno zahtevo ali okoliščino, utemeljen na objektivnih dokazih in dokazan z analizo, primerjavo z ustreznimi standardi ali drugimi rešitvami, ki jih v podobnih okoliščinah uporabljajo drugi organi ali industrija;

7. „subjekt“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali vsako skupino takih oseb;

8. „sprejemljivo“ v povezavi s tveganjem pomeni raven tveganja, pri kateri bi bili čas, stroški ali trud, potrebni za njegovo nadaljnje zmanjšanje, preveč nesorazmerni s prednostmi takega zmanjšanja. Pri ocenjevanju, ali bi bili čas, stroški ali trud preveč nesorazmerni s prednostmi nadaljnega zmanjševanja tveganja, se upoštevajo ravni tveganja iz najboljše prakse, ki ustrezajo dejavnosti;

9. „dovoljenje“ pomeni dovoljenje za izvajanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju v skladu z Direktivo 94/22/ES;

10. „območje, za katero je bilo izdano dovoljenje“ pomeni geografsko območje, za katero velja dovoljenje;

11. „imetnik dovoljenja“ pomeni osebo ali skupino oseb, ki ima dovoljenje;

12. „pogodbeni izvajalec“ pomeni vsak subjekt, ki ga izvajalec ali lastnik najame, da v njegovem imenu opravi določene naloge;

13. „organ, pristojen za izdajo dovoljenj“ pomeni javni organ, ki je odgovoren za izdajanje dovoljenj ali spremljanje njihove uporabe, kot je določeno v Direktivi 94/22/ES;

14. „pristojni organ“ pomeni javni organ, imenovan v skladu s to direktivo in odgovoren za naloge, dodeljene s to direktivo. Pristojni organ je lahko sestavljen iz enega ali več javnih organov;

15. „raziskovanje“ pomeni vrtanje v morebitno nahajališče in vse povezane naftne in plinske dejavnosti na morju, ki so potrebne pred dejavnostmi, povezanimi s proizvodnjo;

16. „proizvodnja“ pomeni črpanje nafte in zemeljskega plina iz podzemeljskih plasti območja na morju, za katero je bilo izdano dovoljenje, vključno s predelavo nafte in plina na morju ter njunim prenosom po povezani infrastrukturi,

17. „neproizvodna naprava“ pomeni napravo, ki se ne uporablja za proizvodnjo nafte in plina;

18. „javnost“ pomeni enega ali več subjektov in – v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso – njihova združenja, organizacije ali skupine;

19. „naprava“ pomeni stacionarni, fiksni ali mobilni objekt ali skupino objektov, ki so med seboj stalno povezani z mostovi ali drugimi konstrukcijami ter se uporabljajo za naftne in plinske dejavnosti na morju ali v povezavi s takimi dejavnostmi. Naprave vključujejo mobilne enote na morju, če so zasidrane na odrtem morju zaradi vrtanja, proizvodnje ali drugih dejavnosti, povezanih z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju;

20. „proizvodna naprava“ pomeni napravo, ki se uporablja za proizvodnjo;
21. „povezana infrastruktura“ v varnostnem območju ali v bližnjem območju, ki je bolj oddaljeno od naprave, če tako določi država članica, pomeni:
- (a) vsako vrtino in z njo povezane konstrukcije, dopolnilne enote in instrumente, povezane z napravo;
 - (b) vsak aparat ali obrat, ki je na glavni konstrukciji naprave ali je na njej pritrjen;
 - (c) vsak aparat ali obrat, ki je priključen na cevovod;
22. „sprejetje“ v povezavi s poročilom o nevarnosti večjih nesreč pomeni pisno obvestilo pristojnega organa izvajalcu ali lastniku, da poročilo, če se izvaja, kot je v njem opisano, izpolnjuje zahteve iz te direktive. Sprejetje ne pomeni nobene prenosa odgovornosti za nadzor nevarnosti večjih nesreč na pristojni organ;
23. „nevarnost večjih nesreč“ pomeni stanje, ki bi se lahko končalo z večjo nesrečo;
24. „delo na vrtini“ pomeni vsako dejavnost na vrtini, ki bi lahko povzročila nenamerno uhajanje snovi, zaradi katerega bi lahko prišlo do večje nesreče, vključno z vrtanjem vrtine, popravilom ali spremembami na vrtini, začasno zaustavitvijo del na vrtini ali trajno opustitvijo vrtine;
25. „skupna dejavnost“ pomeni dejavnost, ki se opravlja z ene naprave skupaj z drugo napravo ali napravami za namene, povezane z drugo napravo ali napravami, zaradi česar bistveno vpliva na tveganje za varnost oseb ali varstvo okolja na eni od teh naprav ali na vseh napravah;
26. „varnostno območje“ pomeni območje v razdalji 500 metrov od katerega koli dela naprave, ki ga določi država članica;
27. „lastnik“ pomeni subjekt, ki ima zakonito pravico, da nadzira dejavnosti na neproizvodni napravi;
28. „notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah“ pomeni načrt, ki ga pripravi izvajalec ali lastnik v skladu z zahtevami iz te direktive glede ukrepov za preprečitev stopnjevanja ali omejitev posledic večje nesreče, povezane z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju;
29. „neodvisno preverjanje“ pomeni oceno in potrditev veljavnosti določenih pisnih izjav, ki ju opravi subjekt ali organizacijski oddelek izvajalca ali lastnika, ki ni pod nadzorom ali vplivom subjekta ali organizacijskega oddelka, ki daje take izjave;
30. „bistvena sprememba“ pomeni:
- (a) v primeru poročila o nevarnosti večje nesreče, spremembo osnove, na podlagi katere je bilo sprejeto prvotno poročilo, kar med drugim vključuje fizične spremembe, razpoložljivost novega znanja ali tehnologije in spremembe v operativnem upravljanju;
 - (b) v primeru obvestila o delih na vrtini ali skupnih dejavnostih, spremembo osnove, na podlagi katere je bilo predloženo prvotno obvestilo, kar med drugim vključuje fizične spremembe, zamenjavo ene naprave z drugo, razpoložljivost novega znanja ali tehnologije in spremembe v operativnem upravljanju;
31. „začetek dejavnosti“ pomeni čas, ko se naprava ali povezana infrastruktura prvič uporabita za dejavnosti, za katere sta bili zasnovani;
32. „učinkovitost ukrepanja ob razlitju nafte“ pomeni učinkovitost sistemov za ukrepanje ob razlitju in temelji na analizi pogostosti, trajanja in časovnega pojavljanja okoljskih razmer, v katerih bi bilo ukrepanje onemogočeno. Ocena učinkovitosti ukrepanja ob razlitju se izrazi kot odstotek časa, v katerem ni takšnih razmer, in vključuje opis obratovnih omejitev, ki veljajo za zadevne naprave zaradi te ocene;
33. „varnostni in okoljski kritični elementi“ pomeni dele naprave, vključno z računalniškimi programi, katerih namen je preprečiti ali omejiti posledice večje nesreče oziroma katerih okvara bi lahko povzročila večjo nesrečo ali k njej pomembno prispevala;
34. „tristransko posvetovanje“ pomeni formalno ureditev, ki omogoča dialog in sodelovanje med pristojnim organom, izvajalci in lastniki ter predstavniki delavcev;
35. „industrija“ pomeni subjekte, ki so neposredno udeleženi pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju, za katere velja ta direktiva ali katerih poslovanje je s temi dejavnostmi tesno povezano;

36. „zunanjí načrt za ukrepanje ob nesrečah“ pomeni lokalno, nacionalno ali regionalno strategijo za preprečevanje stopnjevanja ali omejitve posledic večje nesreče, povezane z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, pri čemer se uporabijo vse zmogljivosti, ki so na voljo izvajalcu, kot je opisano v ustreznem notranjem načrtu za ukrepanje ob nesrečah, in vse dodatne zmogljivosti, ki jih dajo na voljo države članice;

37. „večja okoljska nesreča“ pomeni nesrečo, ki povzroči ali bi lahko povzročila pomembne negativne spremembe v okolju v skladu z Direktivo 2004/35/ES.

POGLAVJE II

PREPREČEVANJE VEČJIH NESREČ, POVEZANIH Z NAFTNIMI IN PLINSKIMI DEJAVNOSTMI NA MORJU

Člen 3

Splošna načela obvladovanja tveganja pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju

1. Države članice od izvajalcev zahtevajo, da poskrbijo, da se sprejmejo vsi ustrezni ukrepi za preprečitev večjih nesreč pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju.

2. Države članice zagotovijo, da izvajalci niso razrešeni nalog po tej direktivi, če so dejanja ali opustitve dejanj, ki so privedli do večjih nesreč ali k njim prispevali, izvršili pogodbeni izvajalci.

3. V primeru večje nesreče države članice zagotovijo, da izvajalci sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da bi omejili njene posledice za zdravje ljudi in za okolje.

4. Države članice od izvajalcev zahtevajo, da poskrbijo, da se naftne in plinske dejavnosti na morju opravljajo na podlagi sistematičnega obvladovanja tveganja, zato da bi bila preostala tveganja večjih nesreč za ljudi, okolje in naprave na morju sprejemljiva.

Člen 4

Varnostni in okoljski vidiki, povezani z dovoljenji

1. Države članice zagotovijo, da se pri odločitvah o izdaji ali prenosu dovoljenj za opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju upošteva sposobnost prosilca za tako dovoljenje, da izpolnjuje zahteve glede dejavnosti v okviru dovoljenja, kot so določene v ustreznih določbah prava Unije, zlasti v tej direktivi.

2. Pri ocenjevanju tehnične in finančne sposobnosti prosilcev za dovoljenje se zlasti upošteva naslednje:

(a) tveganje, nevarnosti in vse druge pomembne informacije, povezane z območjem, za katero je bilo izdano dovoljenje, po potrebi tudi stroški poslabšanja morskega okolja iz točke (c) člena 8(1) Direktive 2008/56/ES;

(b) posamezna faza naftnih in plinskih dejavnosti na morju;

(c) finančna sposobnost prosilca, vključno s finančnimi jamstvi, da krije odgovornost, ki bi lahko nastala zaradi zadevnih naftnih in plinskih dejavnosti na morju, kar vključuje odgovornost za morebitno gospodarsko škodo, če je taka odgovornost določena v nacionalnem pravu;

(d) razpoložljive informacije o varnostni in okoljski uspešnosti prosilca, tudi informacije v zvezi z večjimi nesrečami, ki ustrezajo dejavnostim, za katere je bilo zaproseno dovoljenje.

Organ, pristojen za izdajo dovoljenja, se pred odobritvijo ali prenosom dovoljenja za opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju po potrebi posvetuje s pristojnim organom.

3. Države članice zagotovijo, da organ, pristojen za izdajo dovoljenja, ne izda dovoljenja, dokler ni zadovoljen z dokazi prosilca, da je ali bo na podlagi ureditve, ki jo določijo države članice, sprejel ustrezne ukrepe za kritje odgovornosti, ki bi lahko nastala zaradi njegovih naftnih in plinskih dejavnosti na morju. Taki ukrepi so veljavni in učinkujejo od začetka naftnih in plinskih dejavnosti na morju. Države članice od prosilcev, zahtevajo, da na ustrezen način predložijo dokaze o tehnični in finančni sposobnosti ter vse druge ustrezne informacije, povezane z območjem, za katero se izda dovoljenje, in posamezno fazo naftnih in plinskih dejavnosti na morju.

Države članice ocenijo ustreznost ukrepov iz prvega pododstavka, da bi ugotovile ali ima prosilec dovolj finančnih sredstev za takojšen začetek ali nemoteno nadaljevanje izvajanja vseh ukrepov, potrebnih za učinkovito ukrepanje ob nesreči in poznejšo sanacijo.

Države članice omogočijo uporabo vzdržnih finančnih instrumentov in drugih ureditev, s katerimi lahko prosilci za dovoljenje dokažejo finančno sposobnost v skladu s prvim pododstavkom.

Države članice določijo vsaj postopke za zagotovitev hitre in ustrezne obravnave odškodninskih zahtevkov, tudi za plačila odškodnin zaradi čezmejnih incidentov.

Države članice od imetnika dovoljenja zahtevajo, da vzdržuje zadostno sposobnost, da lahko poravnava svoje finančne obveznosti zaradi odgovornosti za naftne in plinske dejavnosti na morju.

4. Organ, pristojen za izdajo dovoljenj, ali imetnik dovoljenja imenuje izvajalca. Kadar izvajalca imenuje imetnik dovoljenja, se organ, pristojen za izdajo dovoljenj, vnaprej uradno obvesti o imenovanju. V takih primerih lahko organ, pristojen za izdajo dovoljenj, po potrebi po posvetovanju s pristojnim organom, nasprotuje imenovanju izvajalca. V primeru takega nasprotovanja država članica od imetnika dovoljenja zahteva, da imenuje ustreznega nadomestnega izvajalca ali prevzame odgovornosti izvajalca po tej direktivi.

5. Postopki za izdajo dovoljenja za naftne in plinske dejavnosti na morju v zvezi z danim območjem, za katero je bilo izdano dovoljenje, se uredijo tako, da lahko država članica informacije, zbrane po fazi raziskovanja, preuči pred začetkom proizvodnje.

6. Pri oceni tehnične in finančne sposobnosti prosilca za dovoljenje se posebna pozornost nameni vsem okoljsko občutljivim morskim in obalnim okoljem, zlasti ekosistemom, ki so pomembni za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, kot so slana močvirja in morsko rastlinje, ter zavarovanim morskim območjem, kot so posebna ohranitvena območja iz Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾, posebna območja varstva iz Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic⁽²⁾ in zavarovana morska območja, kot jih določijo Unija ali zadevne države članice v okviru katerega koli mednarodnega ali regionalnega sporazuma, katerega pogodbenice so.

Člen 5

Javno posvetovanje o okoljskih vplivih načrtovanih naftnih in plinskih raziskovalnih dejavnosti

1. Vrtanje vrtine v raziskovalne namene z neproizvodne naprave se ne začne, če ustrezni organi držav članic pred tem niso zagotovili ugodnejega in učinkovitega javnega posvetovanja o mogočih okoljskih vplivih načrtovanih naftnih in plinskih dejavnosti na morju v skladu z drugimi pravnimi akti Unije, zlasti Direktivo 2001/42/ES ali 2011/92/EU, kar je ustrezno.

2. Kadar javno posvetovanje v skladu z odstavkom 1 ni opravljeno, države članice zagotovijo naslednje:

(a) javnost se z javnimi obvestili ali na drug primeren način, npr. po elektronskih medijih, obvesti, kje naj bi se dovolile dejavnosti raziskovanja;

⁽¹⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

(b) opredeli se zainteresirana javnost, vključno z javnostjo, ki jo zadeva ali bi jo lahko zadevala ali ki jo zanima odločitev, da se dovolijo dejavnosti raziskovanja, vključno z ustreznimi nevladnimi organizacijami, kot so tiste, ki se zavzemajo za varovanje okolja in druge ustrezne organizacije;

(c) objavijo se ustrezne informacije o takih načrtovanih dejavnostih, med drugim informacije o pravici do udeležbe pri odločanju ter o tem, komu se lahko pošljejo pripombe in vprašanja;

(d) javnost ima pravico izraziti pripombe in mnenja pred sprejetjem odločitve, ko so o prošnji za izdajo dovoljenja za dejavnosti raziskovanja odprte še vse možnosti;

(e) pri sprejemanju odločitev iz točke (d) se upoštevajo rezultati javnega posvetovanja, in

(f) zadevna država članica po pregledu pripomb in mnenj javnosti takoj obvesti javnost o sprejetih odločitvah in razlogih ter pomislekih, na katerih te odločitve temeljijo, vključno z informacijami o postopku javnega posvetovanja.

Določijo se razumni roki, ki omogočajo dovolj časa za vsako fazo javnega posvetovanja.

3. Ta člen se ne uporablja za območja, za katera je bilo izdano dovoljenje pred 18. julijem 2013.

Člen 6

Naftne in plinske dejavnosti na morju na območjih, za katera je bilo izdano dovoljenje

1. Države članice zagotovijo, da se dela na proizvodnih napravah in povezani infrastrukturi izvajajo le na območjih, za katera je bilo izdano dovoljenje, in jih izvajajo le izvajalci, ki so bili imenovani v ta namen v skladu s členom 4(4).

2. Države članice od imetnika dovoljenja zahtevajo, da poskrbi, da je vsak izvajalec sposoben izpolniti zahteve glede točno določenih dejavnosti, ki so zajete v dovoljenju.

3. Države članice od imetnika dovoljenja zahtevajo, da med opravljanjem naftnih in plinskih dejavnosti na morju sprejme vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da izvajalec izpolnjuje zahteve ter opravlja funkcije in naloge po tej direktivi.

4. Kadar pristojni organ ugotovi, da izvajalec ni več sposoben izpolnjevati ustreznih zahtev po tej direktivi, se o tem obvesti organ, pristojen za izdajo dovoljenj. Nato organ, pristojen za izdajo dovoljenj, o tem obvesti imetnika dovoljenja, ki prevzame odgovornost za opravljanje zadevnih nalog in organu, pristojnemu za izdajo dovoljenja, brez odlašanja predlaga nadomestnega izvajalca.

5. Države članice zagotovijo, da se dejavnosti, povezane s proizvodnimi in neproizvodnimi napravami, ne začnejo ali nadaljujejo, dokler pristojni organ ne sprejme poročila o nevarnosti večjih nesreč v skladu s to direktivo.

6. Države članice zagotovijo, da se dela na vrtini ali skupne dejavnosti ne začnejo ali nadaljujejo, dokler poročilo o nevarnosti večjih nesreč za zadevne naprave ni bilo sprejeto v skladu s to direktivo. Poleg tega se takšne dejavnosti ne začnejo ali nadaljujejo, če pristojnemu organu ni bilo predloženo obvestilo o delih na vrtini ali obvestilo o skupnih dejavnostih v skladu s točko (h) oziroma točko (i) člena 11(1) ali če pristojni organ izrazi zadržke glede vsebine obvestila.

7. Države članice zagotovijo, da se določi varnostno območje okoli naprave in da je plovilom prepovedano vstopiti na varnostno območje ali se na njem zadrževati.

Vendar pa ta prepoved ne velja za plovila, ki vstopijo v varnostno območje ali se tam zadržujejo:

- (a) zaradi položitve, inšpekcijskega pregleda, testiranja, popravila, vzdrževanja, spremembe, obnove ali odstranitve kakršnega koli podmorskega kabla ali cevovoda na tem varnostnem območju ali v njegovi bližini;
- (b) zaradi opravljanja storitev na kateri koli napravi na tem varnostnem območju ali prevoza oseb ali blaga do naprave ali z nje;
- (c) zaradi inšpekcijskega pregleda naprave ali povezane infrastrukture na tem varnostnem območju, ki je v pristojnosti države članice;
- (d) zaradi reševanja ali poskusa reševanja življenj ali premoženja;
- (e) zaradi slabega vremena;
- (f) zaradi stiske, ali,
- (g) če s tem soglašajo izvajalec, lastnik ali država članica, v kateri se nahaja varnostno območje.

8. Države članice vzpostavijo mehanizem za učinkovito sodelovanje v tristranskem posvetovanju med pristojnim organom, izvajalci in lastniki ter predstavniki delavcev pri oblikovanju standardov in politik glede preprečevanja večjih nesreč.

Člen 7

Odgovornost za okoljsko škodo

Države članice brez poseganja v obseg odgovornosti, povezane s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode v skladu z Direktivo 2004/35/ES, zagotovijo, da je imetnik dovoljenja finančno odgovoren za preprečevanje in sanacijo okoljske škode, kot je opredeljena v navedeni direktivi in je nastala zaradi naftnih in plinskih dejavnosti na morju, ki jih opravlja imetnik dovoljenja ali izvajalec ali jih nekdo opravlja v njunem imenu.

Člen 8

Imenovanje pristojnega organa

1. Države članice imenujejo organ, ki je pristojen za naslednje regulativne funkcije:

- (a) ocenjevanje in sprejemanje poročil o nevarnosti večjih nesreč, ocenjevanje obvestil o zasnovi in ocenjevanje obvestil o delih na vrtini ali skupnih dejavnostih ter drugih podobnih dokumentov, ki so mu predloženi;
- (b) nadzor usklajenosti izvajalcev in lastnikov s to direktivo, vključno z inšpekcijskimi pregledi, preiskavami in izvršilnimi ukrepi;
- (c) svetovanje drugim organom ali telesom, tudi organu, pristojnemu za izdajo dovoljenj;
- (d) pripravo letnih načrtov v skladu s členom 21;
- (e) pripravo poročil;
- (f) sodelovanje s pristojnimi organi ali kontaktnimi točkami v skladu s členom 27.

2. Države članice ves čas zagotavljajo, da je pristojni organ neodvisen in nepristranski pri opravljanju svojih regulativnih funkcij, zlasti v zvezi s točkami (a), (b) in (c) odstavka 1. V skladu s tem se preprečijo navzkrižja interesov med na eni strani regulativnimi funkcijami pristojnega organa po tej direktivi in na drugi strani regulativnimi funkcijami, povezanimi z gospodarskim razvojem naravnih virov ter izdajo dovoljenj za naftne in plinske dejavnosti na morju v državi članici, vključno s pobiranjem in upravljanjem prihodkov od teh dejavnosti.

3. Države članice zaradi izpolnitve ciljev iz odstavka 2 zahtevajo, da se regulativne funkcije pristojnega organa opravljajo v okviru organa, ki je neodvisen od vseh funkcij države članice, povezanih z gospodarskim razvojem naravnih virov ter izdajo dovoljenj za naftne in plinske dejavnosti na morju v državi članici, vključno s pobiranjem in upravljanjem prihodkov od teh dejavnosti.

Kadar je skupaj manj kot šest naprav s stalno posadko, se zadevna država članica lahko odloči, da ne bo uporabljala prvega pododstavka. Takšna odločitev ne posega v njene obveznosti iz odstavka 2.

4. Države članice objavijo opis organizacije pristojnega organa, vključno z razlogi za takšno organizacijo, ter kako so zagotovile, da se regulativne funkcije iz odstavka 1 opravljajo ter kako so zagotovile usklajenost z obveznostmi iz odstavka 2.

5. Države članice zagotovijo, da ima pristojni organ ustrezne človeške in finančne vire za opravljanje svojih nalog v skladu s to direktivo. Ti viri ustrezajo obsegu naftnih in plinskih dejavnosti na morju držav članic.

6. Države članice lahko sklenejo formalne dogovore z ustreznimi agencijami Unije ali drugimi ustreznimi organi, če ti obstajajo, o strokovni pomoči pristojnemu organu pri opravljanju njegovih regulativnih funkcij. Za namene tega odstavka organ velja za neprimerne, če je zaradi navzkrižja interesov ogrožena njegova nepristranskost.

7. Države članice lahko vzpostavijo mehanizme, v skladu s katerimi lahko finančne stroške pristojnega organa, nastale pri opravljanju njegovih nalog v skladu s to direktivo, krijejo imetniki dovoljenj, izvajalci ali lastniki.

8. Če je pristojni organ sestavljen iz več organov, si države članice po najboljših močeh prizadevajo, da se regulativne funkcije med organi ne podvajajo. Države članice lahko določijo enega od sestavnih organov za glavni organ, ki je odgovoren za usklajevanje regulativnih funkcij v skladu s to direktivo, in za poročanje Komisiji.

9. Države članice pregledajo dejavnosti pristojnega organa in sprejmejo vse potrebne ukrepe za izboljšanje njegove učinkovitosti pri opravljanju regulativnih funkcij iz odstavka 1.

Člen 9

Delovanje pristojnega organa

Države članice zagotovijo, da pristojni organ:

- (a) deluje neodvisno od politik, regulativnih odločitev in drugih vidikov, ki niso povezani z njegovimi nalogami v skladu s to direktivo;
- (b) jasno določi obseg svojih odgovornosti ter odgovornosti izvajalca in lastnika za nadzor tveganj večjih nesreč v skladu s to direktivo;
- (c) določi politiko, proces in postopke za temeljito oceno poročil o nevarnosti večjih nesreč in obvestil, predloženih v skladu s členom 11 ter za nadzor usklajenosti s to direktivo v okviru jurisdikcije države članice, vključno inšpekcijskimi pregledi, preiskavami in izvršilnimi ukrepi
- (d) o politiki, procesu in postopkih iz točke (c) obvesti izvajalce in lastnike ter njihov povzetek objavi;
- (e) po potrebi pripravi in izvaja usklajene ali skupne postopke z drugimi organi v državah članicah za opravljanje nalog v skladu s to direktivo, ter
- (f) pri politiki, organizaciji in operativnih postopkih upošteva načela iz Priloge III.

Člen 10

Naloge Evropske agencije za pomorsko varnost

1. Evropska agencija za pomorsko varnost (v nadaljnjem besedilu: agencija) v skladu s svojimi nalogami po Uredbi (ES) št. 1406/2002 zagotavlja državam članicam in Komisiji tehnično in znanstveno podporo.

2. V tem okviru svojih nalog agencija:

- (a) pomaga Komisiji in državi članici, ki jo je prizadela nesreča, če ta to zahteva, pri odkrivanju in spremljanju obsega uhajanja nafte ali plina;
- (b) pomaga državam članicam, če to zahtevajo, pri pripravi in izvajanju zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah, zlasti v primeru čezmejnih vplivov v morskih vodah držav članic in zunaj njih;
- (c) na podlagi zunanjih in notranjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah držav članic z državami članicami in izvajalci oblikuje katalog opreme in storitev za ukrepanje ob nesrečah, ki so na voljo.

3. Agencija lahko na zahtevo:

- (a) pomaga Komisiji pri ocenjevanju zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah držav članic, s katerim se preveri, ali so ti načrti v skladu s to direktivo;
- (b) pregleduje vaje, s katerimi se preskušajo čezmejni mehanizmi in mehanizmi Unije za ukrepanje ob nesrečah.

POGLAVJE III

PRIPRAVA IN OPRAVLJANJE NAFTNIH IN PLINSKIH DEJAVNOSTI NA MORJU

Člen 11

Dokumenti, ki jih je treba predložiti za opravljanje naftnih in plinskih dejavnosti na morju

1. Države članice zagotovijo, da izvajalec ali lastnik pristojnemu organu predloži naslednje dokumente:
 - (a) politiko podjetja za preprečevanje večjih nesreč v skladu s členom 19(1) in (5) ali ustrezen opis takšne politike;
 - (b) sistem za upravljanje varnosti in okolja, ki se uporablja za napravo, v skladu s členom 19(3) in (5), ali ustrezen opis takšnega sistema;
 - (c) v primeru načrtovane proizvodne naprave: obvestilo o zasnovi v skladu z zahtevami iz dela 1 Priloge I;
 - (d) opis sistema za neodvisno preverjanje v skladu s členom 17;
 - (e) poročilo o nevarnosti večjih nesreč v skladu s členoma 12 in 13;
 - (f) v primeru bistvene spremembe ali odstranitve naprave, spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč v skladu s členoma 12 in 13;
 - (g) notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah v skladu s členoma 14 in 28 ali ustrezen opis takšnega načrta;
 - (h) v primeru del na vrtini obvestilo o teh delih na vrtini in informacije o teh delih na vrtini v skladu s členom 15;
 - (i) v primeru skupne dejavnosti obvestilo o skupnih dejavnostih v skladu s členom 16;

- (j) v primeru obstoječe proizvodne naprave, ki naj bi se premestila na novo lokacijo, na kateri naj bi se opravljale dejavnosti, obvestilo o premestitvi v skladu z delom 1 Priloge I;

- (k) vsak drug ustrezen dokument, ki ga zahteva pristojni organ.

2. Dokumenti, ki se predložijo v skladu s točkami (a), (b), (d) in (g) odstavka 1, se vključijo v poročilo o nevarnosti večjih nesreč iz točke (e) odstavka 1. Politika podjetja za preprečevanje večjih nesreč izvajalca del na vrtini, ki ni bila predložena prej, se vključi v obvestilo o delih na vrtini, ki se predloži v skladu s točko (h) odstavka 1.

3. Obvestilo o zasnovi, zahtevano v skladu s točko (c) odstavka 1, se pristojnemu organu predloži pred nameravano predložitvijo poročila o nevarnosti večjih nesreč za načrtovano dejavnost, v roku, ki ga določi pristojni organ. Pristojni organ odgovori na obvestilo o zasnovi s pripombami, ki jih je treba upoštevati v poročilu o nevarnosti večjih nesreč.

4. Kadar naj bi obstoječa proizvodna naprava vstopila v morske vode države članice ali jih zapustila, izvajalec pisno obvesti pristojni organ pred datumom, ko naj bi proizvodna naprava vstopila v morske vode države članice ali jih zapustila.

5. Obvestilo o premestitvi, zahtevano v skladu s točko (j) odstavka 1, se predloži pristojnemu organu v fazi predlaganega razvoja, ki je dovolj zgodaj, da lahko izvajalec pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč upošteva vse vidike, ki jih izpostavi pristojni organ.

6. Kadar pride do bistvene spremembe, ki vpliva na obvestilo o zasnovi ali premestitvi pred predložitvijo poročila o nevarnosti večjih nesreč, se pristojni organ obvesti o spremembi, takoj, ko je to mogoče.

7. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč, zahtevano v skladu s točko (e) odstavka 1 se predloži pristojnemu organu pred predvidenim začetkom dejavnosti, v roku, ki ga določi pristojni organ.

Člen 12

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo

1. Države članice zagotovijo, da izvajalec pripravi poročilo o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo, ki se predloži v skladu s točko (e) člena 11(1). To poročilo vsebuje informacije iz delov 2 in 5 Priloge I in se posodobi, kadar koli je to potrebno ali kadar to zahteva pristojni organ.

2. Države članice zagotovijo, da se v ustreznih fazah priprave poročila o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo opravi posvetovanje s predstavniki delavcev in da se v ta namen predložijo dokazi v skladu s točko 3 dela 2 Priloge I.

3. Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo se lahko pripravi tudi za skupino naprav, če se s tem strinja pristojni organ.

4. Kadar so potrebne dodatne informacije, preden se lahko sprejme poročilo o nevarnosti večjih nesreč, države članice zagotovijo, da izvajalec na zahtevo pristojnega organa predloži takšne informacije in vse potrebne spremembe vnese v predloženo poročilo o nevarnosti večjih nesreč.

5. V primeru načrtovane spremembe proizvodne naprave, ki pomeni bistveno spremembo, ali je namenjena odstranitvi fiksne proizvodne naprave, izvajalec pripravi spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč, ki se predloži v skladu s točko (f) člena 11(1) v roku, ki ga določi pristojni organ, v skladu z delom 6 Priloge I.

6. Države članice zagotovijo, da se načrtovane spremembe ne uresničijo ali, da se odstranitev ne začne, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo.

7. Izvajalec redno temeljito pregleduje poročilo o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo vsaj vsakih pet let ali prej, če to zahteva pristojni organ. Izvajalec o rezultatih pregleda obvesti pristojni organ.

Člen 13

Poročilo o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo

1. Države članice zagotovijo, da lastnik pripravi poročilo o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo, ki se predloži v skladu s točko (e) člena 11(1). To poročilo vsebuje informacije iz delov 3 in 5 Priloge I in se posodobi, kadar koli je to potrebno ali kadar to zahteva pristojni organ.

2. Države članice zagotovijo, da se v ustreznih fazah priprave poročila o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo opravi posvetovanje s predstavniki delavcev in da se v ta namen predložijo dokazi v skladu s točko 2 dela 3 Priloge I.

3. Kadar so potrebne dodatne informacije, preden se lahko sprejme poročilo o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo, države članice od lastnika zahtevajo, da na zahtevo

pristojnega organa predloži takšne informacije in vse potrebne spremembe vnese v predloženo poročilo o nevarnosti večjih nesreč.

4. Kadar so načrtovane spremembe neproizvodne naprave, ki pomenijo bistveno spremembo, ali so namenjene odstranitvi fiksne neproizvodne naprave, lastnik pripravi spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč, ki se predloži v skladu s točko (f) člena 11(1) v roku, ki ga določi pristojni organ v skladu s točkami 1, 2 in 3 dela 6 Priloge I.

5. Za fiksno neproizvodno napravo države članice zagotovijo, da se načrtovane spremembe ne uresničijo niti se odstranitev ne začne, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za fiksno neproizvodno napravo.

6. Za mobilno neproizvodno napravo države članice zagotovijo, da se načrtovane spremembe ne uresničijo, dokler pristojni organ ne sprejme spremenjenega poročila o nevarnosti večjih nesreč za mobilno neproizvodno napravo.

7. Lastnik redno temeljito pregleduje poročilo o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo vsaj vsakih pet let ali prej, če to zahteva pristojni organ. O rezultatih pregleda se obvesti pristojni organ.

Člen 14

Notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci ali, če je to primerno, lastniki, pripravijo notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah, ki se predložijo v skladu s točko (g) člena 11(1). Načrti se pripravijo v skladu s členom 28, pri čemer se upošteva ocena tveganja večjih nesreč, ki je bila opravljena med pripravo zadnjega poročila o nevarnosti večjih nesreč. Ta načrt vključuje analizo učinkovitosti ukrepanja ob razlitju nafte.

2. V primeru, da se na mobilni neproizvodni napravi opravljajo dela na vrtini, se v notranjem načrtu za ukrepanje ob nesrečah upošteva ocena tveganja, opravljena med pripravo obvestila o delih na vrtini, ki se predloži v skladu s točko (h) člena 11(1). Kadar je treba zaradi posebnosti ali lokacije vrtine spremeniti notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah, države članice zagotovijo, da izvajalec predloži pristojnemu organu spremenjen notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah, ali njegov ustrezen opis, s čimer se dopolni ustrezno obvestilo o delih na vrtini.

3. V primeru, da se na neproizvodni napravi opravljajo skupne dejavnosti, se notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah spremeni, tako da vključuje skupne dejavnosti, in predloži pristojnemu organu, s čimer se dopolni ustrezno obvestilo o skupnih dejavnostih.

Člen 15

Obvestilo in informacije o delih na vrtini

1. Države članice zagotovijo, da izvajalec del na vrtini pripravi obvestilo, ki se predloži pristojnemu organu v skladu s točko (h) člena 11(1). Predloži se pred začetkom del na vrtini v roku, ki ga določi pristojni organ. Obvestilo o delih na vrtini vsebuje podrobnosti o zasnovi vrtine in predlaganih delih na vrtini v skladu z delom 4 Priloge I. To vključuje analizo učinkovitosti ukrepanja ob razlitju nafte.

2. Pristojni organ preuči obvestilo in po potrebi še pred začetkom del na vrtini sprejme vse potrebne ukrepe, ki lahko vključujejo prepoved začetka del.

3. Države članice zagotovijo, da izvajalec del na vrtini vključi neodvisnega preveritelja v načrtovanje in pripravo bistvene spremembe obvestila o delih na vrtini v skladu s točko (b) člena 17(4) in takoj obvesti pristojni organ o vseh bistvenih spremembah predloženega obvestila o delih na vrtini. Pristojni organ preuči te spremembe in po potrebi sprejme ustrezne ukrepe.

4. Države članice zagotovijo, da izvajalec del na vrtini predloži poročila o delih na vrtini pristojnemu organu v skladu z zahtevami iz Priloge II. Poročila se predložijo vsak teden, prvič na dan začetka del na vrtini, ali v presledkih, ki jih določi pristojni organ.

Člen 16

Obvestilo o skupnih dejavnostih

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki, ki so vključeni v skupne dejavnosti, skupaj pripravijo obvestilo, ki se ga predloži v skladu s točko (i) člena 11(1). Obvestilo vsebuje informacije, določene v delu 7 Priloge I. Države članice zagotovijo, da eden od izvajalcev predloži obvestilo o skupnih dejavnostih pristojnemu organu. Obvestilo se predloži pred začetkom skupnih dejavnosti v roku, ki ga določi pristojni organ.

2. Pristojni organ preuči obvestilo in po potrebi še pred začetkom del na vrtini sprejme vse potrebne ukrepe, ki lahko vključujejo prepoved začetka del.

3. Države članice zagotovijo, da izvajalec, ki je predložil obvestilo, pristojni organ nemudoma obvesti o vseh bistvenih spremembah predloženega obvestila. Pristojni organ preuči te spremembe in po potrebi sprejme ustrezne ukrepe.

Člen 17

Neodvisno preverjanje

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki vzpostavijo sisteme za neodvisno preverjanje in pripravijo opis takih sistemov, ki ga predložijo v skladu s točko (d) člena 11(1) in ki je vključen v sistem za upravljanje varnosti in okolja, ki se predloži v skladu s točko (b) člena 11(1). Opis vključuje informacije, določene v delu 5 Priloge I.

2. Rezultati neodvisnega preverjanja ne posegajo v odgovornost izvajalca ali lastnika za pravilno in varno delovanje opreme in sistemov, ki se preverjajo.

3. Pri izbiri neodvisnega preveritelja in oblikovanju sistemov za neodvisno preverjanje se upoštevajo merila iz Priloge V.

4. Sistem za neodvisno preverjanje se pripravi:

(a) za naprave: da se dobi neodvisno zagotovilo, da so varnostni in okoljski kritični elementi iz ocene tveganja za napravo, opisani v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ustrezni in da je tudi urnik pregledovanja in testiranja varnostnih in okoljskih kritičnih elementov, posodobljen, ustrezen, in da se uporablja kot predvideno;

(b) za obvestilo o delih na vrtini: da se dobi neodvisno zagotovilo, da zasnova vrtine in ukrepi za nadzorovanje vrtine ves čas ustrezajo predvidenim razmeram na vrtini.

5. Države članice zagotovijo, da se izvajalci in lastniki odzovejo na nasvete neodvisnega preveritelja in v skladu z njimi sprejmejo ustrezne ukrepe.

6. Države članice zahtevajo, da izvajalci in lastniki poskrbijo, da je pristojni organ seznanjen z nasveti, ki jih dobijo od neodvisnega preveritelja v skladu točko (a) odstavka 4, in ukrepi, ki jih sprejmejo na podlagi teh nasvetov, ter da jih izvajalec ali lastnik hrani šest mesecev po končanju naftnih in plinskih dejavnosti, na katere se nanašajo.

7. Države članice od izvajalcev del na vrtini zahtevajo, da poskrbijo, da se ugotovitve in pripombe neodvisnega preveritelja v skladu s točko (b) odstavka 4 tega člena ter njihovi ukrepi v odziv na te ugotovitve in pripombe opišejo v obvestilu o delih na vrtini, pripravljenem v skladu s členom 15.

8. Sistem za preverjanje proizvodnih naprav se vzpostavi še pred končanjem zasnove. Za neproizvodne naprave se sistem vzpostavi pred začetkom dejavnosti v morskih vodah držav članic.

Člen 18

Pooblastila pristojnega organa glede dejavnosti na napravah

Države članice zagotovijo, da pristojni organ:

- (a) prepove dejavnost ali začetek dejavnosti na kateri koli napravi ali kateri koli povezani infrastrukturi, če ugotovi, da so ukrepi, ki jih izvajalec predlaga v poročilu o nevarnosti večjih nesreč za preprečevanje ali omejitve posledic večjih nesreč ali da obvestilo o delih na vrtini ali obvestilo o skupnih dejavnostih, predložena v skladu s točkama (h) oziroma (i) člena 11(1), nezadostni, da bi izpolnjevali zahteve iz te direktive;
- (b) v izjemnih okoliščinah in, če meni, da varnost in varstvo okolja nista ogrožena, skrajša rok med predložitvijo poročila o nevarnosti večjih nesreč ali drugih dokumentov, ki se predložijo v skladu s členom 11, in začetkom dejavnosti;
- (c) od izvajalca zahteva, da sprejme vse ustrezne sorazmerne ukrepe, ki so po mnenju pristojnega organa potrebni za uskladitev s členom 3(1);
- (d) če se uporablja člen 6(4), sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev nadaljnje varnosti dejavnosti;
- (e) je pooblaščen, da zahteva izboljšave in po potrebi prepove nadaljnje delovanje katere koli naprave ali katerega koli dela naprave ali katere koli povezane infrastrukture, kadar rezultati inšpekcijskega pregleda, ugotovitev v skladu s členom 6(4), redni pregled poročila o nevarnosti večjih nesreč, predložen v skladu s točko (e) člena 11(1) ali spremembe obvestil, predložene v skladu s členom 11 pokažejo, da zahteve iz te direktive niso izpolnjene in da obstajajo utemeljeni pomisleki glede varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju ali naprav.

POGLAVJE IV

POLITIKA PREPREČEVANJA

Člen 19

Preprečevanje večjih nesreč s strani izvajalcev in lastnikov

1. Države članice od izvajalcev in lastnikov zahtevajo, da pripravijo dokument, v katerem opredelijo svojo politiko podjetja za preprečevanje večjih nesreč, ki se predloži v skladu s točko (a) člena 11(1) in da zagotovijo, da se ta izvaja med celotnim trajanjem njihovih naftnih in plinskih dejavnosti na morju, pri čemer določijo tudi ustrezno ureditev spremljanja, da bi zagotovili učinkovitost te politike. Ta dokument vsebuje informacije, določene v delu 8 Priloge I.

2. Pri politiki podjetja za preprečevanje večjih nesreč se upošteva glavna odgovornost izvajalca, med drugim za nadzor tveganj večjih nesreč, ki nastanejo zaradi njegovih dejavnosti, in za nenehno izboljševanje nadzora omenjenih tveganj, da je ves čas zagotovljena visoka raven zaščite.

3. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki pripravijo dokument, ki določa njihov sistem za upravljanje varnosti in okolja, ki ga predložijo v skladu s točko (b) člena 11(1). Ta dokument vključuje opis:

(a) organizacijske ureditve za nadzor nevarnosti večjih nesreč;

(b) ureditev za pripravo in predložitev poročil o nevarnosti večjih nesreč ter po potrebi drugih dokumentov, v skladu s to direktivo, in

(c) sisteme za neodvisno preverjanje vzpostavljen v skladu s členom 17.

4. Države članice izvajalcem in lastnikom omogočijo, da prispevajo k mehanizmom za učinkovito tristransko posvetovanje, vzpostavljeno v skladu s členom 6(8). Zavezanost izvajalca takšnim mehanizmom se lahko po potrebi opiše v politiki podjetja za preprečevanje večjih nesreč.

5. Politika podjetja za preprečevanje večjih nesreč ter sistem za upravljanje varnosti in okolja se pripravi v skladu z deloma 8 in 9 Priloge I ter Prilogo IV. Veljajo naslednji pogoji:

(a) politika podjetja za preprečevanje večjih nesreč se pripravi v pisni obliki in določa splošne cilje in ureditve za nadzor tveganja večjih nesreč ter kako se ti cilji dosežejo in ureditve izvajajo na ravni podjetja;

(b) sistem za upravljanje varnosti in okolja je del splošnega sistema za upravljanje izvajalca ali lastnika, ter zajema organizacijsko strukturo, odgovornosti, prakso, postopke, procese in sredstva za določanje in izvajanje politike podjetja za preprečevanje večjih nesreč.

6. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki pripravijo in posodablajo popoln popis opreme za ukrepanje ob nesrečah, ki ustreza njihovim naftnim in plinskim dejavnostim na morju.

7. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki v posvetovanju s pristojnim organom ter na podlagi izmenjave znanja, informacij in izkušenj v skladu s členom 27(1), pripravijo in pregledajo standarde in smernice glede najboljše prakse glede nadzora nevarnosti večjih nesreč v celotni fazi zasnove in opravljanja naftnih in plinskih dejavnosti na morju, pri čemer upoštevajo vsaj elemente iz Priloge VI.

8. Države članice od izvajalcev in lastnikov zahtevajo, da so v njihovem dokumentu o politiki podjetja za preprečevanje večjih nesreč iz odstavka 1 vključene tudi proizvodne in neproizvodne naprave zunaj Unije.

9. Kadar dejavnost, ki jo opravlja izvajalec ali lastnik, predstavlja neposredno nevarnost za zdravje ljudi ali pomembno poveča tveganje za večjo nesrečo, države članice zagotovijo, da izvajalec ali lastnik sprejme ustrezne ukrepe, ki lahko po potrebi vključujejo začasno prekinitev ustrezne dejavnosti, dokler nevarnost ali tveganje ni pod ustreznim nadzorom. Države članice zagotovijo, da izvajalec ali lastnik v primeru, da so taki ukrepi sprejeti o tem nemudoma in najpozneje v roku 24 ur obvesti pristojni organ.

10. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki po potrebi sprejmejo ustrezne ukrepe za uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali postopkov, da se spodbuja zanesljivejša zbiranje in beleženje ustreznih podatkov in da se prepreči njihova morebitna manipulacija.

Člen 20

Naftne in plinske dejavnosti na morju zunaj Unije

1. Države članice od podjetij, ki so registrirana na njihovem ozemlju ter sama ali prek podružnic kot imetniki dovoljenja ali izvajalci opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju zunaj Unije, zahtevajo, da jim na zahtevo poročajo o okoliščinah večje nesreče, v katero so bili vpleteni.

2. Zadevna država članica v zahtevi za poročilo v skladu z odstavkom 1 tega člena določi podrobnosti zahtevanih informacij. Taka poročila se izmenjajo v skladu s členom 27(1).

Države članice, ki nimajo niti pristojnega organa niti kontaktne točke, sprejeta poročila predložijo Komisiji.

Člen 21

Zagotavljanje skladnosti z regulativnim okvirom za preprečevanje večjih nesreč

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki ravnaajo v skladu z ukrepi, določenimi v poročilu o nevarnosti večjih nesreč ter v načrtih iz obvestil o delih na vrtini in obvestil o skupnih dejavnostih, predloženih v skladu s točkami (e), (h) oziroma (i) člena 11(1).

2. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki pristojnemu organu ali katerim koli drugim osebam, ki delujejo pod vodstvom pristojnega organa, zagotovijo prevoz do naprave ali plovila, povezanega z naftnimi in plinskimi dejavnostmi, ali nazaj, vključno s prenosom njihove opreme, ob katerem koli razumnem času ter namestitev, obroke in druge stroške bivanja v zvezi z obiski naprav, da bi omogočili nadzor pristojnih organov, vključno z inšpekcijskimi pregledi, preiskavami in uveljavljanjem skladnosti s to direktivo.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organ pripravi letne načrte za učinkovit nadzor nad nevarnostmi večjih nesreč, vključno z inšpekcijskimi pregledi, pri čemer ta nadzor temelji na obvladovanju tveganja ter se posebej upošteva skladnost s poročilom o nevarnosti večjih nesreč in drugimi dokumenti, predloženimi v skladu s členom 11. Učinkovitost načrtov se redno pregleduje in pristojni organ sprejme vse potrebne ukrepe za njihovo izboljšanje.

Člen 22

Zaupno poročanje o varnostnih pomislekih

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ vzpostavi mehanizme za:

(a) zaupno poročanje katerega koli vira o varnostnih in okoljskih pomislekih v zvezi z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju ter

(b) preiskavo teh poročil, pri čemer se ohranja anonimnost zadevnih posameznikov.

2. Države članice od izvajalcev in lastnikov zahtevajo, da svoje zaposlene in pogodbene izvajalce, vključene v dejavnost, ter njihove zaposlene, obvestijo o podrobnostih nacionalne ureditve za mehanizme iz odstavka 1 ter zagotovijo sklicevanje na zaupno poročanje v ustreznih usposabljanjih in obvestilih.

POGLAVJE V

PREGLEDNOST IN IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 23

Izmenjava informacij

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki pristojnemu organu zagotovijo vsaj informacije, navedene v Prilogi IX.

2. Komisija z izvedbenim aktom določi enotno obliko za podatkovno poročanje ter podrobnosti o informacijah, ki jih je treba izmenjati. Ta izvedbeni akt se sprejme po svetovalnem postopku iz člena 37(2).

Člen 24

Preglednost

1. Države članice informacije iz Priloge IX objavijo.

2. Komisija z izvedbenim aktom določi enotno obliko objave, kar omogoča enostavno čezmejno primerjavo podatkov. Ta izvedbeni akt se sprejme po svetovalnem postopku iz člena 37(2). Enotna oblika objave omogoča zanesljivo primerjavo nacionalnih praks na podlagi tega člena in člena 25.

Člen 25

Poročanje o vplivu na varnost in okolje

1. Države članice Komisiji predložijo letno poročilo z informacijami, navedenimi v točki 3 Priloge IX.

2. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izmenjavo informacij v skladu s členom 23 in objavo teh informacij v skladu s členom 24.

3. Komisija objavi letno poročilo na podlagi informacij, ki so ji jih države članice sporočile v skladu z odstavkom 1.

Člen 26

Preiskava po večji nesreči

1. Države članice izvedejo temeljite preiskave večjih nesreč, ki se zgodijo v njihovi jurisdikciji.

2. Povzetek ugotovitev iz odstavka 1 je Komisiji dostopen bodisi ob koncu preiskave ali po zaključku sodnega postopka, kar je primerneje. Države članice objavijo nezaupno različico ugotovitev.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organ po preiskavah v skladu z odstavkom 1 izvede vsa priporočila, izdana na podlagi preiskave, za katera je pristojen.

POGLAVJE VI

SODELOVANJE

Člen 27

Sodelovanje med državami članicami

1. Vsaka država članica zagotovi, da njihov pristojni organ redno izmenjuje znanje, informacije in izkušnje z drugimi pristojnimi organi, med drugim v okviru skupine organov Evropske unije, pristojnih za naftne in plinske dejavnosti na morju, ter sodeluje z industrijo, drugimi interesnimi skupinami in Komisijo v posvetovanjih o uporabi ustreznega nacionalnega pravnega okvira in pravnega okvira Unije.

Za države članice, ki v svoji jurisdikciji nimajo naftnih in plinskih dejavnosti na morju, informacije iz prvega pododstavka prejme kontaktna točka, določena v skladu s členom 32(1).

2. Znanje, informacije in izkušnje, ki se izmenjajo v skladu z odstavkom 1, se nanašajo zlasti na učinek ukrepov za obvladovanje tveganja, preprečevanje večjih nesreč, preverjanje skladnosti in ukrepanje ob nesrečah pri opravljanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju v Uniji in po potrebi zunaj Unije.

3. Vsaka država članica zagotovi, da njihov pristojni organ sodeluje pri določanju jasnih skupnih prednostnih nalog za pripravo in posodabljanje smernic in standardov, da bi opredelil najboljše prakse pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju ter poenostavil njihovo izvajanje in dosledno uporabo.

4. Komisija do 19. julija 2014 državam članicam predstavi poročilo o ustreznosti nacionalnih strokovnih virov za usklajevanje z regulativnimi funkcijami iz te direktive, ki po potrebi vključuje predloge, s katerimi se državam članicam zagotovi dostop do ustreznega strokovnega znanja.

5. Države članice do 19. julija 2016 obvestijo Komisijo o nacionalnih ukrepih, ki so jih sprejele v zvezi z dostopom do znanja, sredstev in strokovnih virov, med drugim tudi na podlagi formalnih dogovorov iz člena 8(6).

POGLAVJE VII

PRIPRAVLJENOST IN UKREPANJE OB NESREČAH

Člen 28

Zahteve za notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo, da se notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah, ki jih pripravi izvajalec ali lastnik v skladu s členom 14 in ki se predložijo v skladu s točko (g) člena 11(1):

(a) začnejo izvajati nemudoma kot odziv na večjo nesrečo ali situacijo, ki predstavlja neposredno tveganje za večjo nesrečo, ter

(b) so skladni z zunanjim načrtom za ukrepanje ob nesrečah iz člena 29.

2. Države članice zagotovijo, da izvajalec in lastnik vzdržujeta opremo in strokovno znanje, pomembno za notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah, z namenom, da sta ta oprema in strokovno znanje vedno na voljo ter da ju po potrebi dasta na voljo organom, odgovornim za izvajanje zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah države članice, v kateri velja notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah.

3. Notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah se pripravi v skladu s delom 10 Priloge I ter se posodobi ob vsaki bistveni spremembi poročila o nevarnosti večjih nesreč ali obvestil, predloženih v skladu s členom 11. Vsakršne takšne posodobitve se predložijo pristojnemu organu v skladu s točko (g) člena 11(1), in o njih se obvesti pristojni organ oziroma organe, odgovorne za pripravo zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah na zadevnem območju.

4. Notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah se vključi v druge ukrepe za zaščito in reševanje zaposlenih s prizadete naprave, da se zagotovijo dobre možnosti za osebno varnost in preživetje.

Člen 29

ZunANJI načrti za ukrepanje ob nesrečah in pripravljenost na nesreče

1. Države članice pripravijo zunanje načrte za ukrepanje ob nesrečah, ki zajemajo vse naftne in plinske naprave na morju ali povezano infrastrukturo in potencialno prizadeta območja v njihovi jurisdikciji. Države članice določijo vlogo in finančne obveznosti imetnikov licenc in izvajalcev pri zunanjih načrtih za ukrepanju ob nesrečah.

2. Zunanje načrte za ukrepanje ob nesrečah pripravi država članica v sodelovanju z ustreznimi izvajalci in lastniki ter po potrebi z imetniki licenc in pristojnim organom, pri čemer je

treba upoštevati zadnjo posodobljeno različico notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah na obstoječih ali načrtovanih napravah oziroma povezani infrastrukturi na zadevnem območju, ki ga zajema zunanji načrt za ukrepanje ob nesrečah.

3. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah se pripravijo v skladu s Prilogo VII ter dajo na voljo Komisiji, drugim državam članicam, ki bi jih lahko prizadela nesreča, in javnosti. Ko države članice dajo na voljo svoje zunanje načrte za ukrepanje ob nesrečah, zagotovijo, da razkritje informacij ne ogroža varnosti naftnih in plinskih naprav na morju in njihovega delovanja ter ne škoduje gospodarskim interesom držav članic ali osebni varnosti in dobremu počutju uradnikov držav članic.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi dosegle visoko raven združljivosti in interoperabilnosti opreme za ukrepanje in strokovnega znanja med vsemi državami članicami v geografski regiji ter po potrebi zunaj nje. Države članice spodbujajo industrijo, da razvije opremo in pogodbene storitve za ukrepanje, ki so združljivi in interoperabilni v celi geografski regiji.

5. Države članice vodijo evidence o opremi in storitvah za ukrepanje v skladu s točko 1 Priloge VIII. Te evidence so na voljo drugim državam članicam, ki bi jih lahko prizadele nesreče, državam članicam in Komisiji ter na podlagi vzajemnosti sosednjim tretjim državam.

6. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki v tesnem sodelovanju z ustreznimi organi držav članic redno preskušajo svojo pripravljenost na učinkovito ukrepanje ob večjih nesrečah.

7. Države članice zagotovijo, da pristojni organi oziroma, kadar je to ustrezno, kontaktne točke pripravijo scenarije za sodelovanje ob nesrečah. Take scenarije se redno ocenjuje in po potrebi posodablja.

Člen 30

Ukrepanje ob nesrečah

1. Države članice zagotovijo, da izvajalec ali, če je primerno, lastnik nemudoma obvesti pristojne organe o večji nesreči ali situaciji, ki predstavlja neposredno tveganje za nastanek večje nesreče. To obvestilo opisuje okoliščine, vključno z, kadar je to mogoče, virom, možnimi vplivi na okolje in možnimi resnimi posledicami.

2. Države članice zagotovijo, da izvajalec ali lastnik v primeru večje nesreče sprejmeta vse primerne ukrepe za preprečitev stopnjevanja nesreče in omejitve njenih posledic. Pristojni organi držav članic lahko pomagajo izvajalcu ali lastniku, tudi z dodelitvijo dodatnih virov.

3. Država članica med ukrepanjem ob nesrečah zbere informacije, potrebne za temeljito preiskavo v skladu s členom 26(1).

POGLAVJE VIII

ČEZMEJNI VPLIVI

Člen 31

Čezmejna pripravljenost in ukrepanje ob nesrečah držav članic, v jurisdikciji katerih se opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju

1. Kadar država članica meni, da bi lahko nevarnost večje nesreče, povezana z naftnimi in plinskimi dejavnostmi na morju, ki se bodo izvedle v njeni jurisdikciji, pomembno vplivala na okolje v drugi državi članici, pred začetkom dejavnosti posreduje državi članici, ki bi jo lahko prizadela nesreča, ustrezne informacije in si skupaj z njo prizadeva za sprejetje ukrepov za preprečitev škode.

Države članice, ki menijo, da bi jih lahko prizadela nesreča, lahko državo članico, v jurisdikciji katere se bo opravljala naftna in plinska dejavnost na morju, kadar koli zaprosi, naj jim posreduje vse ustrezne informacije. Te države članice lahko skupno ocenijo učinkovitost ukrepov brez poseganja v regulativne funkcije pristojnega organa, ki ima jurisdikcijo nad zadevno dejavnostjo v skladu s točkami (a), (b) in (c) člena 8(1).

2. Nevarnost večje nesreče, ugotovljena v skladu z odstavkom 1, se upošteva v notranjih in zunanjih načrtih za ukrepanje ob nesrečah, da se omogoči učinkovito skupno ukrepanje ob veliki nesreči.

3. Kadar obstaja tveganje, da bi predvidljivi čezmejni vplivi večjih nesreč prizadeli tretje države, države članice na podlagi vzajemnosti tem državam zagotovijo informacije.

4. Države članice medsebojno uskladijo ukrepe, ki se nanašajo na območja zunaj Unije, s čimer preprečijo potencialne škodljive vplive naftnih in plinskih dejavnosti na morju.

5. Države članice v sodelovanju z državami članicami, ki bi jih lahko prizadela nesreča, ustreznimi agencijami Unije ter na podlagi vzajemnosti s potencialno prizadetimi tretjimi državami redno preskušajo svojo pripravljenost na učinkovito ukrepanje ob nesrečah. Komisija lahko prispeva k dejavnostim, usmerjenim v preskušanje čezmejnih mehanizmov za ukrepanje ob nesrečah.

6. Ob večji nesreči ali ob njeni neposredni nevarnosti, ki ima ali bi lahko imela čezmejne vplive, država članica, v jurisdikciji katere pride do situacije, o tem takoj obvesti Komisijo in tiste

države članice ali tretje države, ki bi jih situacija lahko zadevala, ter redno zagotavlja informacije, pomembne za učinkovito ukrepanje ob nesrečah.

Člen 32

Čezmejna pripravljenost in ukrepanje ob nesrečah držav članic, v jurisdikciji katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju

1. Države članice, v jurisdikciji katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, imenujejo kontaktno točko za izmenjavo informacij z ustreznimi sosednjimi državami članicami.

2. Države članice, v jurisdikciji katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, uporabljajo člen 29(4) in (7), da bi zagotovile, da so v primeru, če jih prizadene večja nesreča, vzpostavljene zadostne zmogljivosti ukrepanja ob nesreči.

3. Države članice, v jurisdikciji katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, z drugimi zadevnimi državami članicami uskladijo svoje nacionalno načrtovanje ukrepov za morsko okolje, kolikor je to potrebno za zagotovitev najučinkovitejšega ukrepanja ob večji nesreči.

4. Kadar državo članico, v jurisdikciji katere se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, prizadene večja nesreča:

(a) sprejme vse ustrezne ukrepe v skladu z nacionalnim načrtovanjem iz odstavka 3;

(b) zagotovi vse informacije, ki so pod njenim nadzorom in so na voljo na območju v njeni jurisdikciji ter bi lahko bile pomembne za temeljito preiskavo večje nesreče, oziroma dostop do teh informacij na zahtevo države članice, ki vodi preiskavo v skladu s členom 26.

Člen 33

Usklajen pristop k varnosti pri naftnih in plinskih dejavnosti na morju na mednarodni ravni

1. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in brez poseganja v ustrezne mednarodne sporazume, podpira sodelovanje s tretjimi državami, ki opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju v istih morskih regijah kot države članice.

2. Komisija omogoči izmenjavo informacij med državami članicami, ki opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, ter sosednjimi tretjimi državami, ki opravljajo podobne dejavnosti, da bi podprla preventivne ukrepe in regionalne načrte za ukrepanje ob nesrečah.

3. Komisija na mednarodni ravni v ustreznih svetovnih in regionalnih forumih podpira visoke varnostne standarde za naftne in plinske dejavnosti na morju, vključno s standardi v zvezi z vodami Arktike.

POGLAVJE IX

KONČNE DOLOČBE

Člen 34

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predpisane kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh določbah Komisijo obvestijo do 19. julija 2015, in jo takoj obvestijo o vsakršni morebitni poznejši spremembi, ki vpliva na te določbe.

Člen 35

Prenesena pooblastila Komisije

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36 za prilagoditev prilog I, II, VI in VII, da se vključijo dodatne informacije, ki bi lahko bile potrebne zaradi tehničnega napredka. Takšne prilagoditve ne pomenijo bistvenih sprememb obveznosti, določenih v tej direktivi.

Člen 36

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 35 se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 18. julija 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje štiri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 35 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, navedena v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 35, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 37

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 38

Sprememba Direktive 2004/35/ES

1. V členu 2(1) Direktive 2004/35/ES se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) škodo na vodah, ki je vsaka škoda z večjim škodljivim vplivom

- (i) na ekološko, kemično ali količinsko stanje ali ekološki potencial voda, kot sta opredeljena v Direktivi 2000/60/ES, razen škodljivih vplivov, za katere se uporabljajo določbe člena 4(7) navedene direktive, ali
- (ii) na okoljsko stanje zadevnih morskih voda, kot je opredeljeno v Direktivi 2008/56/ES, če določenih vidikov okoljskega stanja morskega okolja ne ureja že Direktiva 2000/60/ES;“.

2. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev z odstavkom 1 do 19. julija 2015. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 39

Poročanje Evropskemu parlamentu in Svetu

1. Komisija do 31. decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o razpoložljivosti instrumentov finančnega jamstva in obravnavanju odškodninskih zahtevkov, po potrebi skupaj s predlogi.
2. Komisija do 19. julija 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o svoji oceni učinkovitosti ureditev glede odgovornosti v Uniji v zvezi s škodo, nastalo zaradi naftnih in plinskih dejavnosti na morju. To poročilo vključuje oceno ustreznosti razširitve določb o odgovornosti, po potrebi pa se mu priložijo predlogi.

3. Komisija preuči ustreznost vključitve nekaterih ravnanj, ki lahko povzročijo večjo nesrečo, v področje uporabe Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoprnem varstvu okolja⁽¹⁾. Komisija do 31. decembra 2014 predloži poročilo o svojih ugotovitvah Evropskemu parlamentu in Svetu ter po potrebi priloži zakonodajne predloge, če države članice dajo na voljo ustrezne informacije.

Člen 40

Poročilo in pregled

1. Najpozneje 19. julija 2019, Komisija oceni učinkovitost izvajanja te direktive in pri tem ustrezno upošteva prizadevanja in izkušnje pristojnih organov.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o rezultatih te ocene. To poročilo vključuje morebitne ustrezne predloge za spremembo te direktive.

Člen 41

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 19. julija 2015.

O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji pošljejo besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 1 in ob upoštevanju odstavka 5, države članice z morjem, v jurisdikciji katerih se ne opravljajo naftne in plinske dejavnosti na morju, in ki ne nameravajo izdajati dovoljenj za takšne dejavnosti, o tem obvestijo Komisijo in so zavezane, da do 19. julija 2015 uveljavijo le tiste ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev skladnosti z zahtevami iz členov 20, 32 in 34. Te države članice ne smejo izdajati dovoljenj za opravljanje takih dejavnosti, dokler ne prenesejo in izvedejo preostalih določb te direktive ter o tem obvestijo Komisijo.

4. Z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 1 in ob upoštevanju odstavka 5, morajo države članice brez izhoda na morje do 19. julija 2015 sprejeti le tiste ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev skladnosti s členom 20.

5. Kadar na dan 18. julija 2013 nobeno podjetje, ki opravlja dejavnosti v skladu s členom 20, ni registrirano v državi članici, za katero veljata odstavka 3 in 4, mora ta država članica sprejeti ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev skladnosti s členom 20, 12 mesecev po morebitni poznejši registraciji takšnega podjetja v tej državi članici ali do 19. julija 2015, kar koli je pozneje.

Člen 42

Prehodne določbe

1. Kar zadeva lastnike, izvajalce na načrtovanih proizvodnih napravah in izvajalce, ki načrtujejo izvajanje del na vrtini ali ta dela izvajajo, države članice zakone in druge predpise, sprejete v skladu s členom 41, uporabljajo od 19. julija 2016.

2. Kar zadeva obstoječe naprave, države članice zakone in druge predpise, sprejete v skladu s členom 41, uporabljajo od datuma predvidenega regulativnega pregleda dokumentacije o oceni tveganja, vsekakor pa najpozneje 19. julija 2018.

Člen 43

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 44

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 12. junija 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ UL L 328, 6.12.2008, str. 28.

PRILOGA I

Informacije, ki se navedejo v dokumentih, predloženih pristojnemu organu v skladu s členom 11**1. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V OBVESTILU O ZASNOVI ALI PREMESTITVI PROIZVODNE NAPRAVE**

Obvestilo o zasnovi in obvestilo o premestitvi proizvodne naprave, ki se predložita v skladu s točkama (c) oziroma (j) člena 11(1) vsebujeta vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca na napravi;
2. opis postopka zasnove za proizvodne dejavnosti in sisteme od začetnega koncepta do predložene zasnove ali izbire obstoječe naprave, ustreznih uporabljenih standardov in zasnovnih konceptov, vključenih v postopek;
3. opis izbrane zasnove glede na možne scenarije nevarnosti večjih nesreč za zadevno napravo in njeno lokacijo ter glavne vidike obvladovanja tveganja;
4. dokaz, da ta koncept prispeva k zmanjšanju nevarnosti večjih nesreč na sprejemljivo raven;
5. opis naprave in razmer na njeni predvideni lokaciji;
6. opis morebitnih omejitev, povezanih z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnom, za varnost dejavnosti ter ureditve za opredeljevanje tveganj z morskega dna in iz morja, kot so cevovodi in sidrišča sosednjih naprav;
7. opis vrst dejavnosti, ki se bodo opravljale in lahko povzročijo nevarnost večje nesreče;
8. splošen opis sistema za upravljanje varnosti in okolja, s katerim se zagotavlja dejanska učinkovitost predvidenih ukrepov za nadzor nad tveganjem večje nesreče;
9. opis sistemov za neodvisno preverjanje ter začetni seznam varnostnih in okoljskih kritičnih elementov ter njihove zahtevane učinkovitosti;
10. če se obstoječa proizvodna naprava premesti na novo lokacijo, na kateri naj bi se izvajala drugačna proizvodna dejavnost, dokaz, da je naprava primerna za opravljanje predlagane proizvodne dejavnosti;
11. kadar se neproizvodna naprava preoblikuje, da bi se uporabljala kot proizvodna naprava, obrazložitev, ki dokazuje, da je naprava primerna za tako preoblikovanje.

2. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V POROČILU O NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ ZA DEJAVNOSTI NA PROIZVODNI NAPRAVI

Poročila o nevarnosti večjih nesreč za proizvodno napravo, ki se pripravijo v skladu s členom 12 in predložijo v skladu s točko (e) člena 11(1), vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. opis, kako je bil upoštevan odgovor pristojnega organa na obvestilo o zasnovi;
2. ime in naslov izvajalca na napravi;
3. povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč;
4. opis naprave in morebitne povezave z drugimi napravami ali povezano infrastrukturo, vključno z vrtinami;
5. dokaz, da so bile vse nevarnosti večjih nesreč prepoznane, da so bile ocenjene njihova verjetnost in posledice, vključno z morebitnimi omejitvami, povezanimi z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnom, za varnost dejavnosti, ter da so ukrepi za njihov nadzor, vključno s povezanimi varnostnimi in okoljskimi kritičnimi elementi, ustrezni, da se tveganje večje nesreče zmanjša na sprejemljivo raven; ta dokaz vključuje oceno učinkovitosti morebitnega ukrepanja pri razlitju nafte;

6. opis vrst dejavnosti, ki se bodo opravljale in ki lahko povzročijo nevarnost večjih nesreč, ter največje število ljudi, ki je lahko kadar koli prisotno na napravi;
7. opis opreme in ureditve za nadzor nad vrtino, varnost procesa, zadrževanje nevarnih snovi, preprečevanje požara in eksplozije, zaščito delavcev pred nevarnimi snovmi in zaščito okolja pred prvimi znaki večje nesreče;
8. opis ureditve za zaščito ljudi, ki delajo na napravi, pred nevarnostjo večjih nesreč in zagotovitev njihovega varnega umika, evakuacije in reševanja ter ureditve za vzdrževanje nadzornih sistemov, da se ob evakuaciji vseh zaposlenih prepreči škoda na napravi in v okolju;
9. ustrezne kodekse, standarde in smernice, ki so se uporabljali pri gradnji in zagonu naprave;
10. informacije v zvezi s sistemom izvajalca za upravljanje varnosti in okolja, ki se uporablja za proizvodno napravo;
11. notranji načrta za ukrepanje ob nesrečah in ustrezen opis načrta;
12. opis sistema za neodvisno preverjanje;
13. vse druge pomembne podrobnosti, na primer, če dve ali več naprav deluje skupaj na način, ki vpliva na možnost nevarnosti večjih nesreč posameznih ali vseh naprav;
14. informacije v zvezi z drugimi zahtevami iz te direktive, ki so bile pridobljene na podlagi zahteve glede preprečevanja večjih nesreč iz Direktive 92/91/EGS;
15. kar zadeva dejavnosti, ki naj bi se opravljale na napravi, vse informacije v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč, ki povzročajo pomembno ali resno škodo v okolju, povezano z drugimi zahtevami iz te direktive, ki so bile pridobljene na podlagi Direktive 2011/92/EU;
16. oceno ugotovljenih možnih vplivov na okolje, ki jih povzroči napaka pri zadrževanju onesnaževal, do katere pride pri večji nesreči, ter opis tehničnih in netehničnih ukrepov, predvidenih za njihovo preprečevanje, zmanjševanje ali izravnavo, vključno s spremljanjem.

3. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V POROČILU O NEVARNOSTI VEČJIH NESREČ ZA NEPROIZVODNO NAPRAVO

Poročila o nevarnosti večjih nesreč za neproizvodno napravo, ki se pripravijo v skladu s členom 13 in predloži v skladu s točko (e) člena 11(1) vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov lastnika;
2. povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi poročila o nevarnosti večjih nesreč;
3. opis naprave, v primeru mobilne naprave pa opis načina njenega prenosa med lokacijami in sistemu njene namestitve;
4. opis vrst dejavnosti, ki jih je mogoče opravljati na napravi in ki lahko povzročijo nevarnost večje nesreče, ter največje število ljudi, ki je lahko kadar koli prisotno na napravi;
5. dokaz, da so bila vsa tveganja zaradi nevarnosti večjih nesreč prepoznana in so bile ocenjene njihova verjetnost in posledice, vključno z morebitnimi omejitvami, povezanimi z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnom, za varnost dejavnosti, ter da so ukrepi za njihov nadzor, vključno s povezanimi varnostnimi in okoljskimi kritičnimi elementi, ustrezni, da se tveganje večje nesreče zmanjša na sprejemljivo raven; ta dokaz vključuje oceno učinkovitosti morebitnega ukrepanja pri razlitju nafte;
6. opis obrata in ureditev za nadzor nad vrtino, varnost procesa, zadrževanje nevarnih snovi, preprečevanje požara in eksplozije, zaščito delavcev pred nevarnimi snovmi in zaščito okolja pred prvimi znaki večje nesreče;
7. opis ureditve za zaščito ljudi, ki delajo na napravi, pred nevarnostjo večjih nesreč in zagotovitev njihovega varnega umika, evakuacije in reševanja ter ureditve za vzdrževanje nadzornih sistemov, da se ob evakuaciji vseh zaposlenih prepreči škoda na napravi in v okolju;

8. ustrezne kodekse, standarde in smernice, ki so se uporabljali pri gradnji in zagonu naprave;
9. dokaz, da so bile za vse dejavnosti na napravi prepoznane vse nevarnosti večjih nesreč ter da je bilo tveganje večje nesreče zmanjšano na sprejemljivo raven;
10. opis morebitnih omejitev, povezanih z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnem, za varnost dejavnosti ter o ureditvi za opredeljevanje tveganj z morskega dna in iz morja, kot so cevovodi in sidrišča sosednjih naprav;
11. informacije v zvezi s sistemom za upravljanje varnosti in okolja, ki se uporablja za neproizvodno napravo;
12. notranji načrt za ukrepanje ob nesrečah ali ustrezen opis načrta;
13. opis sistema za neodvisno preverjanje;
14. vse druge pomembne podrobnosti, na primer, če dve ali več naprav deluje skupaj na način, ki vpliva na možnost nevarnosti večjih nesreč posameznih ali vseh naprav;
15. kar zadeva dejavnosti, ki naj bi se opravljale z naprave, vse informacije, pridobljene na podlagi Direktive 2011/92/EU, v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč, ki povzročajo pomembno ali resno škodo v okolju, povezano z drugimi zahtevami iz te direktive;
16. oceno ugotovljenih možnih vplivov na okolje, ki jih povzroči napaka pri zadrževanju onesnaževal, ki je posledica večje nesreče, ter opis tehničnih in netehničnih ukrepov, predvidenih za njihovo preprečevanje, zmanjševanje ali izravnavo, vključno s spremljanjem.

4. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V OBVESTILU O DELIH NA VRTINI

Obvestila o delih na vrtini, ki se pripravijo v skladu s členom 15 in predložijo v skladu s točko (h) člena 11(1), vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca na vrtini;
2. oznako naprave, ki bo uporabljana, ter ime in naslov lastnika ali, v primeru proizvodne naprave, pogodbenika, ki izvaja dejavnosti vrtanja;
3. podrobnosti o vrtini in morebitne povezave z napravami in povezano infrastrukturo;
4. informacije o programu del na vrtini, vključno z obdobjem izvajanja del, podrobnostih in preverjanju pregrad za nadzor na vrtino (oprema, vrtna tekočina, cement itd.), usmerjanju poteka vrtine in omejitvah varnega delovanja v skladu z obvladovanjem tveganja;
5. v primeru obstoječe vrtine informacije o njeni pretekli uporabi ter stanju;
6. vse podrobnosti o predvideni varnostni opremi, ki v sedanjem poročilu o nevarnosti večjih nesreč za napravo niso opisane;
7. oceno tveganja, ki vsebuje opis:
 - (a) posebnih nevarnosti, povezanih z deli na vrtini, vključno z morebitnimi omejitvami, povezanimi z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnem, za varnost dejavnosti;
 - (b) nevarnosti pod gladino;
 - (c) vseh dejavnosti na gladini in pod njo, ki predstavljajo sočasno možnost nevarnosti večje nesreče;
 - (d) ustreznih nadzornih ukrepov;

8. opis konfiguracije vrtine po koncu del – tj. trajno ali začasno opuščena dela – in ali je bila v vrtino nameščena proizvodna oprema za prihodnjo uporabo;
9. v primeru spremembe predhodno predloženega obvestila o delih na vrtini dovolj podrobne informacije za popolno posodobitev obvestila;
10. če se vrtina zgradi, spremeni ali vzdržuje z neproizvodno napravo, naslednje dodatne informacije:
 - (a) opis morebitnih omejitev, povezanih z okoljem, vremenskimi razmerami in morskim dnom, za varnost dejavnosti ter o ureditvi za opredeljevanje tveganj z morskega dna in iz morja, kot so cevovodi in sidrišča sosednjih naprav;
 - (b) opis razmer v okolju, ki so bile upoštevane v notranjem načrtu za ukrepanje ob nesrečah na napravi;
 - (c) opis ureditve za ukrepanje ob nesrečah, vključno z ureditvijo za ukrepanje ob okoljskih incidentih, ki niso opisane v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, in
 - (d) opis, kako naj se uskladi sistem za upravljanje izvajalca na vrtini in lastnika, da se zagotovi stalen učinkovit nadzor nevarnosti večjih nesreč;
11. poročilo z ugotovitvami iz neodvisnega pregleda vrtine, vključno z izjavo izvajalca na vrtini, po preučitvi poročila in ugotovitev iz neodvisnega pregleda vrtine, ki ga opravi neodvisni preveritelj, da so obvladovanje tveganja v zvezi z zasnovo vrtine in pregrade za nadzor nad vrtino ustrezni za vse predvidene razmere in okoliščine;
12. informacije v zvezi s to direktivo, ki so bile pridobljene na podlagi zahteve glede preprečevanja večjih nesreč iz Direktive 92/91/EGS;
13. kar zadeva predvidena dela na vrtini, vse informacije v zvezi z drugimi zahtevami iz te direktive, ki so bile pridobljene na podlagi Direktive 2011/92/EU, v zvezi s preprečevanjem večjih nesreč, ki povzročajo pomembno ali resno škodo v okolju.

5. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V ZVEZI S SISTEMOM ZA PREVERJANJE

Opisi, ki se predložijo v skladu s točko (d) člena 11(1) glede sistemov za neodvisno preverjanje, ki se vzpostavijo v skladu s členom 17(1), vključujejo:

- (a) izjavo izvajalca ali lastnika po preučitvi poročila neodvisnega preveritelja, da sta oziroma bosta evidenca varnostnih kritičnih elementov in sistem za njihovo vzdrževanje, kot sta opredeljena v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ustrezna;
- (b) opis sistema za preverjanje, vključno z izborom neodvisnih preveriteljev, in sredstev za pregled, s katerimi se potrdi, da bodo varnostni in okoljski kritični elementi ter vse naprave, določene v načrtu, še naprej v dobrem stanju;
- (c) opis sredstev za pregled iz točke (b), ki vključuje podrobnosti o načelih, ki se bodo uporabljala za izvajanje nalog v okviru sistema in stalno preverjanje sistema v življenjskem ciklusu naprave, vključno s:
 - (i) pregledom in preskusom varnostnih in okoljskih kritičnih elementov s strani neodvisnih in usposobljenih preveriteljev;
 - (ii) preverjanjem zasnove, standardov, certificiranja ali drugega sistema za skladnost varnostnih in okoljskih kritičnih elementov;
 - (iii) pregledom del, ki se izvajajo;
 - (iv) poročanjem o morebitnih neskladnostih;
 - (v) sanacijskimi ukrepi, ki jih sprejme izvajalec ali lastnik.

6. INFORMACIJE, KI SE ZAGOTOVIJO V ZVEZI Z BISTVENO SPREMEMBO NA NAPRAVI, VKLJUČNO Z ODSTRANITVIJO FIKSNE NAPRAVE

Če se načrtujejo bistvene spremembe na napravi iz člena 12(5) in člena 13(4), bo spremenjeno poročilo o nevarnosti večjih nesreč, ki bo vsebovalo bistvene spremembe, ki se predloži v skladu s točko (f) člena 11(1), vsebovalo vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca ali lastnika;
2. povzetek vseh prispevkov delavcev pri pripravi revidiranega poročila o nevarnosti večjih nesreč;
3. dovolj podrobne informacije za popolno posodobitev predhodnega poročila o nevarnosti večjih nesreč in z njim povezanega notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah na napravi ter kot dokaz, da so nevarnosti večjih nesreč zmanjšane na sprejemljivo raven;
4. pri zaustavitvi fiksne proizvodne naprave:
 - (a) način izolacije vseh nevarnih snovi ter pri vrtinah, povezanih z napravo, trajno zaprtje vrtin in njihova odstranitev z naprave in iz okolja;
 - (b) opis nevarnosti večjih nesreč, povezanih z razgradnjo naprave, za delavce in okolje, skupno število izpostavljenih prebivalcev ter ukrepi za obvladovanje tveganja;
 - (c) načrte za ukrepanje ob nesrečah, da se zagotovita varna evakuacija in reševanje zaposlenih ter se vzdržujejo nadzorni sistemi za preprečevanje večje okoljske nesreče.

7. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V OBVESTILU O SKUPNIH DEJAVNOSTIH

Obvestilo o skupnih dejavnostih, ki se pripravi v skladu s členom 16 in predloži v skladu s točko (i) člena 11(1), vsebuje vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca, ki predloži obvestilo;
2. če so v skupne dejavnosti vključeni drugi izvajalci ali lastniki, njihova imena in naslove, vključno s potrditvijo, da se strinjajo z vsebino obvestila;
3. opis, v obliki začasnega dokumenta, ki gaodobrijo vsi njegovi podpisniki, kako se bodo usklajevali sistemi za upravljanje naprav, vključenih v skupne dejavnosti, da se tveganje večje nesreče zmanjša na sprejemljivo raven;
4. opis vse opreme, ki se bo uporabljala pri skupnih dejavnostih in ni opisana v sedanjem poročilu o nevarnosti večjih nesreč za katero koli napravo, vključeno v skupne dejavnosti;
5. povzetek ocene tveganja, ki jo opravijo vsi izvajalci in lastniki, vključenih v skupne dejavnosti, ter ki vsebuje:
 - (a) opis vseh dejavnosti v okviru skupne dejavnosti, ki lahko vključujejo nevarnost večjih nesreč na napravi ali v zvezi z njo;
 - (b) opis vseh ukrepov za obvladovanje tveganja, sprejetih na podlagi ocene tveganja;
6. opis skupnih dejavnosti in delovni program.

8. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V ZVEZI S POLITIKO PODJETJA ZA PREPREČEVANJA VEČJIH NESREČ

Politika podjetja za preprečevanje večjih nesreč, ki se pripravi v skladu s členom 19(1) in predloži v skladu s točko (a) člena 11(1), vključuje, vendar ni omejena na:

1. odgovornost na ravni upravnega odbora za stalno zagotavljanje, da je politika podjetja za preprečevanje večjih nesreč ustrezna ter da se izvaja in deluje, kot je bilo načrtovano;
2. ukrepe za oblikovanje in ohranjanje visoke varnostne kulture, ki zagotavlja veliko verjetnost neprekinjenega varnega delovanja;

3. obseg in intenzivnost revizije procesov;
4. ukrepe za nagrajevanje in priznavanje zaželenega ravnanja;
5. ocenjevanje zmogljivosti in ciljev podjetja;
6. ukrepe za ohranjanje varnostnih in okoljevarstvenih standardov kot osrednje vrednote podjetja;
7. formalne sisteme za vodenje in nadzor, ki vključujejo člane odbora in višje vodstvo podjetja;
8. pristop k usposobljenosti na vseh ravneh v podjetju;
9. obseg, v katerem se podatki iz odstavkov (1) do (8) uporabljajo pri naftnih in plinskih dejavnostih na morju, ki jih podjetje opravlja zunaj Unije.

9. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V ZVEZI S SISTEMOM ZA UPRAVLJANJE VARNOSTI IN OKOLJA

Sistem za upravljanje varnosti in okolja, ki se pripravi v skladu s členom 19(3) in predloži v skladu s točko (b) člena 11(1) vključuje, vendar ni omejen na:

1. organizacijsko strukturo ter vloge in odgovornosti zaposlenih;
2. določitev in oceno nevarnosti večjih nesreč – njihovo verjetnost in možne posledice;
3. vključitev okoljskega vpliva v ocene nevarnosti večjih nesreč v poročilu o nevarnosti večjih nesreč;
4. obvladovanje nevarnosti večjih nesreč med običajnim obratovanjem;
5. upravljanje sprememb;
6. načrtovanje in ukrepanje ob nesrečah;
7. omejitev okoljske škode;
8. spremljanje uspešnosti;
9. dogovore o reviziji in pregledu ter
10. ukrepe, vzpostavljene za sodelovanje v tristranskih posvetovanjih, in kako se izvajajo dejavnosti, ki so bili dogovorjeni v teh posvetovanjih.

10. INFORMACIJE, KI SE PREDLOŽIJO V NOTRANJEM NAČRTU ZA UKREPANJE OB NESREČAH

Notranji načrti za ukrepanje ob nesrečah, ki se pripravijo v skladu s členom 14 in predložijo v skladu s točko (g) člena 11(1), vključujejo, vendar niso omejeni na:

1. imena in položaje oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov za ukrepanje ob nesrečah, in osebe, ki vodi notranje ukrepanje ob nesrečah;
2. ime ali položaj osebe, ki je odgovorna za stike z organom ali organi, odgovornimi za zunanji načrt za ukrepanje ob nesrečah;
3. opis vseh predvidljivih razmer ali dogodkov, ki bi lahko povzročili večjo nesrečo, kot je opisano v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ki mu je načrt priložen;
4. opis vseh ukrepov, ki bodo sprejeti za nadzor nad razmerami ali dogodki, ki bi lahko povzročili večjo nesrečo, ter za omejitev njihovih posledic;
5. opis razpoložljive opreme in sredstev, med drugim tudi za zaustavitev morebitnega razlitja;

6. ureditve za omejevanje tveganja za osebe na napravi in v okolju, vključno z načini opozarjanja in pričakovanim ravnanjem oseb po prejemu opozorila;
 7. v primeru skupnih dejavnosti, ureditev za uskladitev umika, evakuacije in reševanja med zadevnimi napravami, da se zagotovijo dobre možnosti za preživetje ljudi na napravah v času večje nesreče;
 8. oceno učinkovitosti ukrepanja pri razlitju nafte. Okoljske razmere, ki jih je treba upoštevati pri tej analizi ukrepanja, vključujejo:
 - (i) vreme, vključno z vetrom, vidljivostjo, padavinami in temperaturo;
 - (ii) razmere, plimovanje in tokove;
 - (iii) prisotnost ledu in razbitin;
 - (iv) trajanje dnevne svetlobe ter
 - (v) druge znane okoljske razmere, ki bi lahko vplivale na učinkovitost opreme za ukrepanje ali splošni uspeh ukrepov;
 9. ureditev za zgodnje obveščanje organa ali organov, pristojnih za začetek izvajanja zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah, o večjih nesrečah, vrsto informacij, ki se sporočijo v začetnem opozorilu, in ureditev za zagotavljanje podrobnejših informacij, takoj ko so na voljo;
 10. ureditev za usposabljanje osebja za naloge, ki naj bi jih opravljali, in po potrebi za njihovo usklajevanje z zunanjimi izvajalci ukrepov ob nesrečah;
 11. ureditev za usklajevanje notranjih z zunanjimi ukrepi ob nesrečah;
 12. dokaz o predhodnih ocenah morebitnih kemikalij, ki se uporabljajo kot disperzijska sredstva, izvedenih za čim večje zmanjšanje vpliva na javno zdravje in dodatne škode za okolje.
-

PRILOGA II

Informacije o delih na vrtini, ki se predložijo v skladu s členom 15(4)

Poročila, ki se pristojnemu organu predložijo v skladu s členom 15(4) vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. ime in naslov izvajalca na vrtini;
 2. oznako naprave ter ime in naslov izvajalca ali lastnika;
 3. podrobnosti o vrtini in morebitne povezave z napravami ali povezano infrastrukturo;
 4. povzetek dejavnosti, opravljenih od začetka dejavnosti ali od prejšnjega poročila;
 5. premer ter dejansko navpično in izmerjeno globino:
 - (a) vsake izvrtane luknje ter
 - (b) vsakega nameščenega ohišja;
 6. gostoto vrtalne tekočine v času priprave poročila ter
 7. v primeru dejavnosti v zvezi z obstoječo vrtino njeno trenutno stanje delovanja.
-

PRILOGA III

Določbe v zvezi z imenovanjem in delovanjem pristojnega organa v skladu s členoma 8 in 9**1. DOLOČBE V ZVEZI Z DRŽAVAMI ČLANICAMI**

1. Pri imenovanju pristojnega organa, odgovornega za naloge iz člena 8, države članice sprejmejo vsaj naslednje ukrepe:
 - (a) določijo organizacijsko ureditev, ki omogoča učinkovito izvrševanje nalog, dodeljenih pristojnemu organu s to direktivo, vključno z ureditvijo za nepristransko urejanje varnosti in varstva okolja;
 - (b) pripravijo izjavo o politiki, ki opisuje cilje nadzora in izvrševanja ter obveznosti pristojnega organa za doseganje preglednosti, doslednosti, sorazmernosti in nepristranskosti pri urejanju naftnih in plinskih dejavnosti na morju.
2. Države članice zagotovijo potrebne določbe za uresničevanje navedenih ureditev iz točke 1, med drugim:
 - (a) s financiranjem zadostnega strokovnega znanja, ki je na voljo na notranji ravni, ali s formalnimi dogovori s tretjimi osebami oziroma z obojim, da bi pristojni organ lahko opravil inšpekcijske preglede in preiskave dejavnosti, sprejel izvršilne ukrepe ter obravnaval poročila o nevarnostih večjih nesreč in obvestila;
 - (b) v primeru vključevanja zunanjega strokovnega znanja s financiranjem priprave ustreznih pisnih smernic in nadzora, da se ohrani dosleden pristop in zagotovi, da zakonito imenovani pristojni organ ohrani polno odgovornost na podlagi te direktive;
 - (c) s financiranjem osnovnega usposabljanja, komunikacije, dostopa do tehnologije, potnih stroškov in stroškov bivanja osebja pri pristojnem organu za izvajanje njihovih nalog in lažje dejavno sodelovanje med pristojnimi organi v skladu s členom 27;
 - (d) po potrebi je treba od izvajalcev ali lastnikov zahtevati, naj pristojnemu organu povrnejo stroške, nastale pri izvajanju njegovih nalog na podlagi te direktive;
 - (e) s financiranjem in spodbujanjem raziskav v skladu z nalogami pristojnega organa iz te direktive;
 - (f) z zagotavljanjem financiranja za poročila pristojnih organov.

2. DOLOČBE V ZVEZI Z DELOVANJEM PRISTOJNEGA ORGANA

1. Za učinkovito izvajanje svojih nalog v skladu s členom 9 pristojni organ pripravi:
 - (a) pisno strategijo, ki opisuje njegove naloge, prednostne naloge za ukrepanje, na primer pri zasnovi in delovanju naprav, upravljanju neoporečnosti ter pripravljenosti in ukrepanju ob nesrečah, ter njegovo organizacijo;
 - (b) operativne postopke, ki opisujejo, kako bo pregledoval naloge izvajalcev in lastnikov, ki jih ureja ta direktiva, in zagotavljal njihovo izvrševanje, vključno s tem, kako bo obravnaval poročila o nevarnosti večjih nesreč, jih ocenjeval in sprejemal, kako bo ravnal z obvestili o delih na vrtini in kako je treba za določeno napravo ali dejavnost določiti pogostost inšpekcijskih pregledov ukrepov za obvladovanje tveganja zaradi nevarnosti večjih nesreč, tudi v zvezi z okoljem;
 - (c) postopke za izvajanje njegovih nalog ne glede na druge odgovornosti, na primer naftne in plinske dejavnosti na kopnem, in ureditve v skladu z Direktivo 92/91/EGS;
 - (d) če pristojni organ sestavlja več kot eno telo, formalni sporazum o določitvi potrebnih mehanizmov za skupno delovanje pristojnega organa, vključno z nadzorom vodilnih delavcev, spremljanjem in pregledi, skupnim načrtovanjem in inšpekcijskimi pregledi, razdelitvijo odgovornosti za obravnavanje poročil o nevarnosti večjih nesreč, skupnimi preiskavami, notranjim sporočanjem in poročili, ki se skupaj objavljajo na zunanji ravni.

2. Pri podrobnih postopkih za ocenjevanje poročil o večjih nesrečah izvajalec ali lastnik zagotovi vse informacije o dejstvih in druge podrobnosti, ki se zahtevajo na podlagi te direktive. Pristojni organ zagotovi, da so zahteve za naslednje informacije jasno navedene v smernicah za izvajalce in lastnike:
- (a) določijo se vse predvidljive nevarnosti, ki bi lahko povzročile večjo nesrečo, vključno za okolje, ovrednotijo se tveganja in opredelijo ukrepi, vključno z ukrepanjem ob nesrečah, za obvladovanje tveganj;
 - (b) ustrezno se opiše sistem za upravljanje varnosti in okolja, da se dokaže skladnost s to direktivo;
 - (c) opiše se ustrezna ureditev za neodvisno preverjanje in revizijo s strani izvajalca ali lastnika.
3. Pri temeljiti oceni poročil o nevarnosti večjih nesreč pristojni organ zagotovi:
- (a) da se zagotovijo vse informacije o dejstvih;
 - (b) da izvajalec ali lastnik določi vse smiselno predvidljive nevarnosti večjih nesreč v zvezi z napravo in njenimi funkcijami, skupaj z morebitnimi sprožilnimi dogodki, pri čemer se natančno pojasnijo metodologija in merila vrednotenja, sprejeta za obvladovanje nevarnosti večjih nesreč, vključno z dejavniki negotovosti v analizi;
 - (c) da pri obvladovanju tveganja se upoštevajo vse ustrezne faze v življenjskem ciklusu naprave in navedejo vse predvidljive okoliščine, vključno s tem:
 - (i) kako se pri odločitvah glede zasnove, opisanih v obvestilu o zasnovi, upošteva obvladovanje tveganja, da se zagotovi vključitev s tem povezanih varnostnih in okoljevarstvenih načel;
 - (ii) kako naj se izvajajo dela na vrtini z naprave, ko ta deluje;
 - (iii) kako naj se dela na vrtini začnejo in začasno prekinijo, preden se začne proizvodnja na proizvodni napravi;
 - (iv) kako naj se izvajajo skupne dejavnosti z drugo napravo;
 - (v) kako bo izvedena razgradnja naprave;
 - (d) kako naj bi se izvajali ukrepi za zmanjšanje tveganja, opredeljeni v okviru obvladovanja tveganja, če je to potrebno za zmanjšanje tveganj na sprejemljivo raven;
 - (e) ali je pri določanju ukrepov, potrebnih za doseganje sprejemljivih ravni tveganja, izvajalec ali lastnik jasno navedel, kako so bili upoštevani dobra praksa in presoja na podlagi dobre inženirske prakse, najboljša upravljaljska praksa ter človeški in organizacijski dejavniki in načela;
 - (f) ali so jasno opredeljeni in upravičeni ukrepi in ureditev za odkrivanje nesreč ter hitro in učinkovito ukrepanje;
 - (g) kako so ureditev in ukrepi za umik, evakuacijo in reševanje za omejitev stopnjevanja nesreče in zmanjšanje njenega vpliva na okolje logično in sistematično povezani ob upoštevanju verjetnih izrednih razmer, v katerih se bodo izvajali;
 - (h) kako so zahteve vključene v notranje načrte za ukrepanje ob nesrečah in ali je bila pristojnemu organu predložena kopija ali ustrezen opis notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah;
 - (i) ali je sistem za upravljanje varnosti in okolja, opisan v poročilu o nevarnosti večjih nesreč, ustrezen za zagotovitev nadzora nad nevarnostmi večjih nesreč v vsaki fazi življenjskega ciklusa naprave, ali je skladen z vsemi ustreznimi zakonskimi določbami ter ali zagotavlja revizijo in izvajanje revizijskih priporočil;
 - (j) ali je sistem za neodvisno preverjanje natančno pojasnjen.
-

PRILOGA IV

Določbe izvajalcev in lastnikov za preprečevanje večjih nesreč v skladu s členom 19

1. Države članice zagotovijo, da izvajalci in lastniki:

- (a) posebno pozornost namenijo ocenjevanju zahtev glede zanesljivosti in neoporečnosti kritičnih sistemov za varnost in okolje ter pri sistemih za inšpekcijske preglede in vzdrževanje izhajajo iz doseganja zahtevane ravni varnosti in okoljske neoporečnosti.
- (b) sprejmejo ustrezne ukrepe, da kolikor je mogoče preprečijo nenačrtovano uhajanje nevarnih snovi iz cevovodov, plovil in sistemov, namenjenih za njihovo varno zadrževanje. Izvajalci in lastniki zlasti zagotovijo, da j nobena enkratna okvara zadrževalne pregrade, kolikor je to mogoče, ne more povzročiti nevarnosti večje nesreče;
- (c) pripravijo seznam, v katerem navedejo razpoložljivo opremo, njenega lastnika in lokacijo, možnosti za prenos do naprave in načine za njeno uporabo na napravi, pa tudi vse subjekte, ki so povezani z izvajanjem notranjega načrta za ukrepanje ob nesrečah. Seznam vsebuje veljavne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da se oprema in postopki ohranjajo v stanju, ki je primerno za uporabo;
- (d) zagotovijo ustrezen okvir za spremljanje skladnosti z vsemi ustreznimi zakonskimi določbami tako, da v svoje standardne operativne postopke vključijo svoje zakonske obveznosti v zvezi z obvladovanjem nevarnosti večjih nesreč in varstvom okolja ter
- (e) posebno pozornost namenijo oblikovanju in ohranjanju visoke varnostne kulture, ki zagotavlja veliko verjetnost neprekinjenega varnega delovanja, tudi glede sodelovanja z delavci, med drugim z:
 - (i) jasno zavezanostjo tristranskim posvetovanjem in ukrepom, ki iz njih izhajajo;
 - (ii) spodbujanjem in nagrajevanjem poročanja o nesrečah in skorajšnjih nesrečah;
 - (iii) učinkovitim sodelovanjem z izvoljenimi predstavniki za varnost;
 - (iv) zaščito prijaviteljev nepravilnosti.

2. Države članice zagotovijo, da industrija v sodelovanju s pristojnimi organi pripravi in izvaja prednostni načrt za oblikovanje standardov, smernic in pravil za učinkovito izvajanje najboljše prakse pri preprečevanju nevarnosti večjih nesreč in omejevanju posledic večjih nesreč, če bi se te vendarle zgodile.

PRILOGA V

Izbira neodvisnih preveriteljev in zasnove sistemov za neodvisno preverjanje v skladu s členom 17(3)

1. Države članice od izvajalca ali lastnika zahtevajo, da zagotovi, da so v zvezi z neodvisnostjo preveritelja od izvajalcev in lastnikov, izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) funkcija ne zahteva, da neodvisni preveritelj preuči kateri koli vidik varnostnega in okoljskega kritičnega elementa ali kateri koli del naprave ali vrtnice ali zasnove vrtnice, v katerega je bil preveritelj vključen pred dejavnostjo preverjanja ali ki bi lahko ogrožal njegovo nepristranskost;
 - (b) neodvisni preveritelj je dovolj neodvisen od sistema za upravljanje, v katerem je ali je bil odgovoren za kateri koli vidik sestavnega dela, ki je vključen v preverjanje sistema za neodvisno preverjanje ali pregled vrtnice, s čimer se zagotovi objektivnost pri opravljanju njegovih nalog v okviru sistema.
 2. Države članice zahtevajo, da izvajalec ali lastnik zagotovi, da so v zvezi s sistemom za neodvisno preverjanje glede naprave ali vrtnice, izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) neodvisni preveritelj je ustrezno tehnično usposobljen, kar vključuje, kadar je to potrebno, ustrezno usposobljeno in izkušeno osebje v zadostnem številu, ki izpolnjujejo zahteve iz točke 1 te priloge;
 - (b) naloge po sistemu za neodvisno preverjanje so ustrezno dodeljene osebju, ki je usposobljeno za njihovo izvajanje;
 - (c) pretok informacij med izvajalcem ali lastnikom in neodvisnim preveriteljem je ustrezno urejen;
 - (d) neodvisni preveritelj ima ustrezna pooblastila, ki mu omogočajo učinkovito izvajanje nalog.
 3. Neodvisnemu preveritelju se sporočijo bistvene spremembe, da bi jih lahko dodatno pregledal v skladu s sistemom za neodvisno preverjanje, pri čemer se rezultati takih dodatnih preverjanj sporočijo pristojnemu organu, če je to zahtevano.
-

PRILOGA VI

Informacije v zvezi s prednostnimi nalogami za sodelovanje med izvajalci in lastniki ter pristojnimi organi v skladu s členom 19(7)

Vidiki, ki jih je treba upoštevati za določitev prednostnih nalog za razvoj standardov in smernic, v praksi uresničujejo ukrepe preprečevanja večjih nesreč in omejevanja njihovih posledic. Ti vidiki vključujejo:

- (a) izboljšanje neoporečnosti vrtine, opreme za nadzor nad vrtino in pregrad ter spremljanje njihove učinkovitosti;
 - (b) izboljšanje primarnega zadrževanja;
 - (c) izboljšanje sekundarnega zadrževanja, ki omejuje stopnjevanje prvih znakov večje nesreče, vključno z nenadzorovanimi izpusti na vrtini;
 - (d) zanesljiv postopek sprejemanja odločitev;
 - (e) upravljanje in nadzor nad dejavnostmi, ki povzročajo nevarnost večjih nesreč;
 - (f) usposobljenost oseb na ključnih delovnih mestih;
 - (g) učinkovito obvladovanje tveganja;
 - (h) ocenjevanje zanesljivosti kritičnih sistemov za varnost in okolje;
 - (i) ključne kazalnike uspešnosti;
 - (j) učinkovito vključitev sistemov za upravljanje varnosti in okolja med izvajalci in lastniki ter drugimi subjekti, vključenimi v naftne in plinske dejavnosti.
-

PRILOGA VII

Informacije, ki se predložijo v zunanjih načrtih za ukrepanje ob nesrečah v skladu s členom 29

Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah, pripravljeni v skladu s členom 29, vsebujejo, vendar niso omejeni na:

- (a) imena in položaje oseb, pooblaščenih za sprožitev postopkov za ukrepanje ob nesrečah, ter oseb, ki vodijo zunanje ukrepanje ob nesrečah;
 - (b) ureditev za prejemanje zgodnjih opozoril o večjih nesrečah ter s tem povezane postopke za opozarjanje in ukrepanje ob nesrečah;
 - (c) ureditev za usklajevanje sredstev, potrebnih za izvajanje zunanjega načrta za ukrepanje ob nesrečah;
 - (d) ureditev v podporo notranjemu ukrepanju ob nesrečah;
 - (e) podroben opis ureditve za zunanje ukrepanje ob nesrečah;
 - (f) ureditev za posredovanje ustreznih informacij in nasvetov v zvezi z večjo nesrečo osebam in organizacijam, ki bi jih nesreča lahko prizadela;
 - (g) ureditev za obveščanje služb za ukrepanje ob nesrečah v drugih državah članicah in Komisije o večji nesreči z možnimi čezmejnimi vplivi;
 - (h) ureditev za blaženje negativnih vplivov na prostoživeče živalske in rastlinske vrste tako na morju kot na kopnem, tudi če živali, prekrite z nafto, obalo dosežejo hitreje kot dejansko razlitje.
-

PRILOGA VIII

Podatki, ki se upoštevajo pri pripravi zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah v skladu s členom 29

1. Organ ali organi, odgovorni za usklajevanje ukrepanja ob nesrečah, zagotovijo naslednje:
 - (a) seznam razpoložljive opreme, v čigavi lasti je, kje se nahaja, kako se prenese do naprave in kako se uporablja na kraju večje nesreče;
 - (b) opis vzpostavljenih ukrepov, s katerimi se zagotovi, da se oprema in postopki ohranjajo v takšnem stanju, da jih je mogoče uporabiti;
 - (c) seznam opreme v lasti industrije, ki se lahko zagotovi ob nesreči;
 - (d) opis splošne ureditve za ukrepanje ob večje nesreče, vključno s pristojnostmi in odgovornostmi vseh vključenih strani ter organov, odgovornih za ohranjanje takšne ureditve;
 - (e) ukrepe, s katerimi se zagotovi, da so oprema, osebje in postopki na voljo in posodobljeni ter da je vedno na voljo dovolj usposobljenega osebja;
 - (f) dokaz o predhodni oceni vpliva morebitnih kemikalij, predvidenih za uporabo v obliki disperzijskih sredstev, na okolje in zdravje.
 2. Zunanji načrti za ukrepanje ob nesrečah jasno določajo vlogo organov, izvajalcev ukrepov ob nesrečah, koordinatorjev in drugih subjektov, ki so dejavno vključeni v ukrepanje ob nesrečah, da se zagotovi sodelovanje pri ukrepanju ob večjih nesrečah.
 3. Ureditev vsebujejo določbe o ukrepanju pri večjih nesrečah, ki bi lahko presegle zmogljivosti držav članic ali njihove meje, in sicer o:
 - (a) izmenjavi zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah s sosednjimi državami članicami in Komisijo;
 - (b) pripravi čezmejnega seznama sredstev za ukrepanje, ki so tako v lasti industrije kot javni lasti, ter vseh potrebnih prilagoditev, potrebnih za doseganje združljivosti opreme in postopkov med sosednjimi državami in državami članicami;
 - (c) postopkih za uporabo mehanizma Unije na področju civilne zaščite;
 - (d) ureditvi čezmejnih dejavnosti v okviru zunanjih načrtov za ukrepanje ob nesrečah.
-

PRILOGA IX

Izmenjava informacij in preglednost

1. Enotna oblika podatkovnega sporočanja za kazalnike nevarnosti večjih nesreč omogoča primerjavo informacij pristojnih organov in primerjavo informacij posameznih izvajalcev in lastnikov.
 2. Informacije, ki jih izmenjujejo pristojni organ, izvajalci in lastniki, vključujejo informacije v zvezi z/s:
 - (a) nenamernim uhajanjem nafte, plina ali drugih nevarnih snovi, ki so se ali se niso vnele;
 - (b) izgubo nadzora nad vrtino, ki zahteva uporabo opreme za nadzor nad vrtino, ali okvaro pregrade vrtine, zaradi česar jo je treba zamenjati ali popraviti;
 - (c) okvaro varnostnega ali okoljskega kritičnega elementa;
 - (d) večjo izgubo strukturne neoporečnosti ali zaščite pred posledicami požara ali eksplozije oziroma izgubo stabilne postavitve v zvezi z mobilno napravo;
 - (e) plovili na poti trčenja ali dejanskimi trčenji plovil z napravo na morju;
 - (f) nesrečami helikopterjev na napravah na morju ali v njihovi bližini;
 - (g) vsemi nesrečami s smrtnimi žrtvami;
 - (h) vsemi hudimi poškodbami petih ali več ljudi v isti nesreči;
 - (i) vsemi evakuacijami zaposlenih;
 - (j) velikimi okoljskimi nesrečami.
 3. Letna poročila, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 25, vsebujejo vsaj informacije o:
 - (a) številu, starosti in lokaciji naprav;
 - (b) številu in vrsti opravljenih inšpekcijskih pregledov in preiskav, vseh izvršilnih ukrepov ali obsodbah;
 - (c) podatkih o nesrečah v okviru enotnega sistema za poročanje v skladu s členom 23;
 - (d) vseh večjih spremembah regulativnega okvira za dejavnosti na morju;
 - (e) uspešnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju pri preprečevanju večjih nesreč in omejevanju posledic večjih nesreč, ki se zgodijo.
 4. Informacije iz točke 2 vsebujejo jasne informacije o dejstvih ter analitične podatke o naftnih in plinskih dejavnostih. Predložene informacije in podatki morajo biti taki, da omogočajo primerjavo uspešnosti posameznih izvajalcev in lastnikov znotraj države članice in uspešnost industrije kot celote med državami članicami.
 5. Z zbiranjem in povezovanjem informacij iz točke 2 se državam članicam omogoči, da zagotovijo predhodno opozarjanje potencialnega poslabšanja kritičnih ovir za varnost in okolje ter se jim omogoči, da sprejmejo preventivne ukrepe. Te informacije so tudi pokazatelj učinkovitosti ukrepov in kontrol, ki jih izvajajo posamezni izvajalci in lastniki ter celotna industrija, zlasti za preprečevanje večjih nesreč in zmanjšanje tveganj za okolje.
 6. Da se izpolnijo zahteve iz člena 24, se za lažjo objavo ustreznih podatkov v skladu s točko 2 te priloge in pripravo poročil v skladu s členom 25 pripravi poenostavljena oblika, ki je enostavno dostopna javnosti in omogoča čezmejno primerjavo podatkov.
-

IZJAVA KOMISIJE

1. Komisija obžaluje, da so na podlagi odstavkov 3 in 5 člena 41 nekatere države članice delno izvzete iz obveznosti prenosa Direktive in meni, da takšno odstopanje ne sme veljati kot precedens, zato da se ohrani celovitost pravnega reda EU.

2. Komisija ugotavlja, da države članice lahko uporabijo možnost, da ne prenesejo in uporabijo člena 20 Direktive zaradi trenutnega neobstoja podjetij, registriranih pod njihovo pristojnostjo, ki izvajajo dejavnosti na morju zunaj ozemlja Unije.

Da se zagotovi učinkovito izvajanje te direktive, Komisija poudarja, da je naloga držav članic zagotoviti, da se podjetja, ki so že registrirana v njih, ne izognejo ciljem Direktive tako, da svoje poslovanje razširijo na dejavnosti na morju, ne da bi o tej razširitvi obvestila pristojne nacionalne organe, tako da lahko ti organi storijo vse potrebno za zagotovitev celovite uporabe člena 20.

Komisija bo sprejela vse potrebne ukrepe proti vsaki izoginitvi, o kateri bo obveščena.
